

VTO-Genie beoefent contact drills

Berichten uit de "zandbak"

Group Lifecycle Management

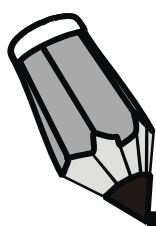

Herinneringen aan Rijksvaartuig 29

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Bortel hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi A. Wever, redacteur
sgt1 M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
smi F. Schiltman, fotograaf
sgt P. Vogelhaar, redacteur
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: stippen@westbrabant.net

Aanleveren kopij

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Mening en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij

Promotor nr. 117 - 2007: vrijdag 24 augustus 2007.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: smi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi J.A. Dirven
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
smi A.M.M. van Rhee
sgt G. Naves
sgt1 R. de Vries
sgt1 M.B. Waterreus

Ereleden:

J.J. de Wolf † G.M. Beerkens
K.K. Thijssens C.J. Hamers
J.H. Smit B.P.M. Oude Nijhuis
P.M.A. van Dijk

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
de leden inlichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt voor gewone en bijzondere leden €18,00 bij automatisch incasso, bij gebruik acceptgirokaart €19,00 te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap, na ontvangst van een acceptgirokaart, door overschrijving op postgiro 37.26.500 van de penningmeester van de VGGO.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Ben Oude Nijhuis
Url: <http://vgoo.nl>

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.
WWW. HUB-TONNAER.NL

Adverteren, profileren en/of exposeren kan niet de voorkeur van verwerving inhouden.

Commerciële exploitatie:

NABER
MEDIALE EXPLOITATIE B.V.

Email: info-nme@home.nl

Inhoud

- 8 Group Lifecycle Management.
- 12 Fundaments of Excellence.
- 14 “ Pionieri Unito ”.
- 16 VTO-Genie beoefent contact drills.
- 17 OVG-programma voor de Genie!
- 18 Berichten uit de “ zandbak ”.
- 23 CIED, de andere kant van het hek.
- 28 Nieuw Opleidings- en Trainingsbeleid, wat kun je er mee ?
- 32 Een bijzonder jubileum.
- 34 Herinneringen aan Rijksvaartuig 29.

RUBRIEKEN

4	Voorwoord
5	Redactioneel
5	In de volgende Promotor
5	Wie ontvangen de Promotor
6	Ledencontact
37	Overplaatsingslijst
38	Knipsels

Voorwoord

Hedel, 17 juni 2007

Het is ook dit jaar weer geweldig geslaagd: de VGOO-Contactdag van 15 juni j.l. De opkomst was goed (95 personen), het weer liet ons niet in de steek en het 'all you can eat and drink' arrangement smaakte voortreffelijk. Onze echtgenotes en vriendinnen vermaakten zich kostelijk op de rug van heuse paarden. Of in de begeleidende huifkar. Hilarische situaties en lachende gezichten alom. Kijk maar eens op de fotocollage verderop in deze Promotor! Echt waar, voor diegenen die er dit jaar niet bij konden zijn is het echt een aanrader om het volgend jaar gewoon eens een keer te proberen. Zeker weten dat je dan vaker zult deelnemen. Een vast onderwerp zo'n dag is de algemene ledenvergadering (ALV). Een mooi moment om het e.e.a. naar de leden te communiceren en de toekomstplannen aan jullie voor te leggen. Er viel weer genoeg mede te delen. En er werd gestemd. Over sommige plannen en over het bestuur. Zo werd Sgt1 Gerben Naves ingehuldigd als nieuw bestuurslid. Gerben proficiat, van jonge bestuursleden zoals jij moeten we het hebben! En dat hij uit het goede hout is gesneden heeft hij inmiddels al bewezen want een deel van de organisatie van de

Contactdag had hij als aspirant bestuurslid al voor zijn rekening genomen. Volgend jaar zal hij dat weer doen. En dat zal niet zijn enige bestuursstaak zijn. Zo vormt hij, samen met Maurice Waterreus de projectgroep 'jongeren-activiteiten'. Momenteel onderzoeken zij op de werkvloer waar onze jonge leden behoefte aan hebben. Hoe zij de VGOO zien en wat wij meer voor hen zouden kunnen gaan betekenen. We willen die opgedane ideeën omzetten in daden. Dus heb je, dit lezende, hierover zelf suggesties, aarzel dan niet en spreek hen aan. Dan kunnen we er iets mee doen. De VGOO er is tenslotte voor jullie. Verder hebben we tijdens de ALV duidelijk gemaakt dat het momenteel erg goed gaat met de VGOO. Financieel gezien hebben we de zaken prima op orde. De Promotor drukken we inmiddels kostenneutraal. Een geweldige prestatie. De groep wanbetalers is wat kleiner geworden doordat er gelukkig diverse leden, o.a. getriggerd door mijn vorige voorwoord, eventjes de moeite hebben genomen om hun bankafschriften te bekijken en vervolgens alsnog dat kleine openstaande bedrag overgemaakt hebben. Grote klasse, we behouden graag onze leden. Jammer genoeg heeft nog niet iedereen die controle uitgevoerd en zijn er nog behoorlijk wat leden die (onwetend?) nog steeds niet betaald hebben. Daarvan is de groep die 2005 en 2006 nog niet betaald hadden zijn inmiddels geroyeerd. De groep leden met een betalingsachterstand 2006 krijgt binnenkort de royeerbrieven. Dat moeten we (met tegenzin) doen omdat we dat domweg verplicht zijn aan al onze trouw betalende leden! Aan de hoogte van de contributie kan het niet liggen. Slechts •20 per jaar. Vanaf 2008 althans. We komen dan op dit mooie ronde bedrag uit omdat we vanaf in dat jaar de contributie zullen 'indexeren'. Oftewel het bedrag corrigeren conform de inflatie c.q. geldontwaarding van de afgelopen twee jaren. Ook hebben we tijdens de ALV middels stemming besloten om vanaf 2009 nog maar twee (moderne) wijzen van contributiebetaling toe te staan: automatische machtiging of internetbankieren. U wordt t.z.t. hierover duidelijk geïnformeerd. 2008 wordt sowieso een turbulent jaar. We haken als VGOO aan op het jubileum-jaar van ons Regiment (dat dan al weer 260 jaar bestaat) door er tevens een VGOO-promotiejaar van te maken. We proberen de VGOO nog meer zichtbaar te maken en nieuwe leden te werven. Niet dat daar een groot probleem zit maar onbekend maakt nou eenmaal onbemind. We leggen de drempel omlaag door nieuwe leden het eerste lidmaatschapsjaar helemaal gratis aan te bieden. Mooier kunnen we het niet maken! En voor nieuwe ABOO-leden (die eigenlijk nog niet kunnen weten van wat voor een unieke vereniging zij lid kunnen worden) geldt zelfs dat zij, ook in de daaropvolgende jaren, altijd het eerste jaar gratis lid mogen zijn. Verdere onderzoeken we welke leuke give-aways we in 2008 aan u zullen sturen. Ook de Promotor blijven we voortdurend vernieuwen. De stukken worden steeds verfrissender (deze keer maar liefst drie stukken die ingezonden zijn door nieuwe jonge onderofficieren, hulde daarvoor!) prikkelender (zie bijv. de stukken over Group Lifecycle Management en C-IED waarin kritisch gekeken wordt naar hoe we het nu doen en hoe het anders zou kunnen) en actueler (diverse stukken komen rechtstreeks vanuit het uitzendgebied, actueler kunnen we niet zijn!). Ik ben trots op ons blad. Ook de website staat in de steigers. Zoals iedere genist weet moet je eerst iets slopen en dan kun je pas gaan bouwen. Zo is ook onze webmaster aan het werk geslagen. Typ www.vgoo.nl maar eens in. De website is under construction. Heb je ideeën, dan is dit het juiste moment om ze bij de webmaster in te schieten! Kortom, de VGOO is een bruisende en gezonde vereniging die constant op zoek blijft naar mogelijkheden om zichzelf te verbeteren en te vernieuwen. Dat kan overigens alleen maar wanneer onze leden aangeven wanneer en waar er iets te verbeteren valt. Ik hoor het graag van u!

Tot slot wens ik u namens het bestuur nog een hele prettige vakantie toe en voor degenen die zich momenteel in het uitzendgebied bevinden: hou vol, pas goed op jullie zelf en kom veilig weer thuis. We zijn trots op jullie!

Joep Beljaars, voorzitter.

(.)

Tarin Kowt, 30 mei 2007.

Collega's,

Een *bijzondere* ervaring om, bij voor ons Nederlanders ongewone omgeving en klimaat, een redactioneel te dichten. Een *bijzondere* uitzending, om als genist in het PRT (Provinciaal Reconstructie Team), politiek te bedrijven. Aan het begin van de 4e maand van onze uitzending, waarin enkele *bijzondere* gebeurtenissen heb-

ben plaats gevonden, die ik u niet wil onthouden.

Een, op papier, goed voorbereide Koninginnedag die op het laatst, vanwege operationele omstandigheden, niet doorging. De dodenherdenking op 4 mei, verzameld in carré, rondom de Nederlandse vlag. De woorden van de dominee, die dan toch ineens meer indruk maken dan je eigenlijk tot je geest toe wil laten. Twee herdenkingsdiensten i.v.m. gevallen collega's en een "ramp"-ceremonie omdat het iemand van ons kamp was.

Maar er is ook de herkenning van vele collega's van alle wapens en dienstvakken en de Genie in het bijzonder.

41 Pagnbat levert het PRT, 412 Pagnacie, de Geniecie, het ISD-detachement en natuurlijk niet te vergeten C-TFU, de G1 en de G3 zijn genisten. Als laatste niet te vergeten, een redactievergadering te velde, want ook Aooi Arnold en Sgt1 Marco zijn ook op dit kamp aanwezig. Als hoofdredacteur, altijd op zoek naar - en mensen benaderen om kopij aan te leveren, kan ik hier iedereen persoonlijk aanspreken want weglopen kan niet. In dit nummer dan ook een ruime bijdrage uit de "zandbak" Uruzgan.

Groeten,

Aooi Toine

HET IS ME TOCH WAT!

Bij het tot stand komen van deze Promotor hebben we het moeten doen met een halve redactie. Drie van de redactieleden zijn op uitzending, waaronder de hoofdredacteur. Van daar dat ik, als waarnemend hoofdredacteur, me via het redactioneel, tot u richt.

Er staan weer juweeltjes van artikelen in de Promotor die voor u ligt. Uiteraard staan er, zoals beloofd, berichten uit "de zandbak" in. En in het midden van het blad staat een, op de valreep toegevoegde, collage met een impressie van de VGOO-contactdag.

Ik wil bij u het artikel over het Group Lifecycle Management (GLM) extra onder uw aandacht brengen en u uitdagen. Het artikel is bedoeld om met elkaar, over het onderwerp, van gedachten te wisselen. Een discussie gaan de schrijvers niet uit de weg. Daarom daag ik u uit om uw reactie op papier te zetten en dat aan de redactie te mailen. Wij zullen dan deze ingezonden reacties doorsturen naar de schrijvers en in de volgende Promotor opnemen. Zo hopen we (de schrijvers en de redactie) dat we als "ruggengraat" van de KL een bijdrage kunnen leveren aan een professionele Genie.

Aooi Nico

(.)

Hieronder een overzicht over een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

Missie in Afghanistan.

Berichten uit de "zandbak".

Intensivering Civiele Militaire Samenwerking (ICMS).

Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGOO
- Directies DGW&T
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- 101 Gevechtssteun Brigade te Apeldoorn
- 1 Logistieke Brigade te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- DMO te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- LFD-FAP-PARESTO

(.)

Ledencontact

Onlangs hebben we de ledenadministratie zorgvuldig gescand op onvolkomenheden. En zoals in ieder adressenbestand het geval is kom je dan onjuistheden en onduidelijkheden tegen. Zo komt het wel voor dat een adres in ons bestand niet overeenkomt met het adres dat Defensie geregistreerd heeft. Of er ontbreken nog personalia en dergelijke. Dat willen we graag oplossen. Maar dat kan niet zonder uw hulp. Wij willen u daarom verzoeken om, wanneer uw naam op de lijst voor komt om contact op te nemen met onze secretaris. Promotors komen helaas soms retour. Die personen zien deze lijst dus niet. Dus mocht u iemand op deze lijst zien staan die dicht bij u werkt, tip hem dan eventjes voor de zekerheid! Al vast bedankt!

Dhr. M.G. Beerda te Kollumerzwaag
Dhr. W.P. Bijl te Nuspeet
Dhr. V.H.J. van Bos te Heerlen
Dhr. A.C. Bos te Zeven (Duitsland)
Dhr. L.I. Bouwknecht te Exloo
Dhr. A. Bregman te Rijssen
Dhr. L.H. Brockotter te Ede
Dhr. R.G.J. Budding te Kampen
Dhr. A.R.A. de Burger te Sint Jansteen
Dhr. E.J.H. Driessen te Weert
Dhr. B.A. Franken te Breda
Dhr. H.J. van Gelder te Hoogland
Dhr. S. van Gerner te Zwolle
Dhr. J.A. Gerritsen te Baarn
Dhr. R.A.F. Gordelbeke te Vrouwenparochie
Dhr. G.A.J.M. Goyart te Dordrecht
Dhr. Grol te Spaubeek
Dhr. R.P. Hofland te Venlo
Dhr. P.D. Ijselmuiden te Leeuwarden
Dhr. W.T.M. Klaasens te Venlo
Dhr. P.H.P. Koole te Schipluiden
Dhr. I. Kostuchowski te Rosmalen
Dhr. Z.H.C. Kruisland te Zwolle
Dhr. C.J. Lokerse te Vlissingen
Dhr. J. Los-van Zuylen te Assen
Dhr. C.E. Maas te Vught
Dhr. A. Maat te Leeuwarden
Dhr. R.P. Martens te Gaanderen

Dhr. J. Nijkamp te Rijssen
Dhr. M.L. van Oord te Den Bosch
Dhr. J.J.W.M. Oortwijn te Apeldoorn
Dhr. H.J. van Os te Gaanderen
Dhr. H.E.N. Poppen te Kampen
Dhr. R.R. Rademaker te Den Haag
Dhr. J. Romeijn te Roermond
Dhr. M.J. Roosloot te Beverwijk
Dhr. W.J.J. van Rossum te Hoogkarspel
Dhr. H. Scherpenzeel te Arnhem
Dhr. F.G. Scheurs te Wezep
Dhr. J. Schuthof te Dar es Salaam
Dhr. R.B. van Sligterhorst te Nijkerk
Dhr. E.W.C. Sprangen te Kaatsheuvel
Dhr. S. Strauver te Deurne
Dhr. S.M. Swiderski te Maasbommel
Dhr. M. t Hooft te Gouda
Dhr. C. van Twist te Alphen a/d Rijn
Dhr. J.A.M. Vaal te Beek-Ubbergen
Dhr. T. Veenstra te Ureterp
Dhr. A. Velzen te Winsum
Dhr. T.T. Verhey te Arnhem
Dhr. J. van Vliet te Den Haag
Dhr. F.F.A. van Vliet te Wassenaar
Dhr. H.J.J. van de Voort te Ochten
Dhr. T.H. Wijnen te Heeze
Dhr. W.P.H. Zom te Barendrecht
Dhr. Zandvliet te Haarlem

(.)

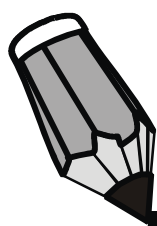
Secretaris:

A.T.H. van Ooijen

Smaragd 22, 5345 TM Oss.

tel: 0412 - 643574

Advertentie

Group Lifecycle Management

door Arno Bos en sm Frank Coolen, OTCGenie

Het Opleiding- en Training (O&T)niveau 1 & 2, is iets wat leeft. Bijna iedereen heeft het erover. Herhaaldelijk staan er artikelen in de defensiebladen waarin dit thema wordt belicht. Men is het er over eens dat deze niveaus toebehoren aan het domein van de onderofficieren. De positie van de onderofficieren, zoals ook verwoord staat in de beleidsvisie op de onderofficier, wordt steeds belangrijker. Dit verklaart tevens waarom wij, de schrijvers van dit stuk, hier ook iets van vinden. De groepscommandant (gpc) van tegenwoordig werkt in een andere omgeving dan vroeger. Zijn positie is veel ingewikkelder en moeilijker geworden dan in die tijd van toen. In het Group Lifecycle Management (GLM) willen wij de omgeving van de groepscommandant wijzigen, zodat deze weer beter kan functioneren naar de eisen van deze tijd. Wij willen onze ideeën en meningen wijd verspreiden, om zo een ander beleid te helpen creëren.

Vertrouwen in de gpc is essentieel. Het is nu belangrijker dan ooit om het verkrijgen van dit vertrouwen een betere kans te geven. Het mag een bekend gegeven zijn, maar vertrouwen "komt te voet en gaat te paard". Dat dit niet gebeurt en voorkomen wordt, daarvoor zullen wij moeten waken. Door het toepassen van een andere methodiek van opleiden en trainen, biedt het GLM niet alleen een uitdagender en realistischer programma, maar zijn we ook in staat dit (groeps)proces beter te begeleiden en te coachen. Waar in dit schrijven groep wordt genoemd, kan men ook daarvoor systeem lezen. De groep/systeem is de kleinste bouwsteen van onze organisatie.

Geniecommandanten geven op alle niveaus genieadvies. Ze "beloven" bij dit advies geniewerkzaamheden die nagenoeg allemaal op en door het niveau 1 & 2 worden uitgevoerd. De kwaliteiten van dit niveau zijn bij de commandant onvoldoende bekend. De commandant moet er blindelings op kunnen vertrouwen, dat wat hij aan het hogere niveau belooft of toezegt, ook zo wordt uitgevoerd.

In het GLM zijn meerdere ideeën ontwikkeld om bovengenoemde onderwerpen te verbeteren. Essentieel hierbij is de verandering in personeelsvulling en de manier van training van een groep cq systeem.

In dit stuk willen wij de drie belangrijkste delen van het GLM bespreken;

De versterking van de positie van de groepscommandant, de verbetering van het opleidings- en trainingstraject en de verbetering in de inzichtelijkheid van de kwaliteit op het niveau 2.

DE VERSTERKING VAN DE POSITIE VAN DE GROEPSCOMMANDANT

Een groepscommandant is in zijn functie vooral de leider, in mindere mate instructeur (niveau lesgeven) en in de laatste plaats de vakman (ervaring.) De groepscommandant is de formele leider. Hij heeft hier en nu de kans om zijn leiderschapstechnieken (verder) te ontwikkelen. Naarmate het aantal dienstjaren en/of de ouderdom in rang toeneemt zien we in deze driepoot een verschuiving komen.

De problemen waar we momenteel tegen aan lopen zijn legio, maar we zullen de belangrijkste noemen.

In het huidige individuele vullingsysteem wordt de gpc op een bepaald moment de leider van een groep. Deze 'groep' is een verzameling van individuen, of groepjes van individuen, met een verschillend niveau en kwaliteiten. Zij hebben slechts ten dele de bereidheid tot concessies m.b.t. training (retentie), het zelfstandig bijhouden van niveau 1 en herhalingen.

Het pakket van taken en eisen (PTE'n), zoals verwoord in de Leidraad voor het Opleiden en Trainen (LOT), zijn voor een geniegroep zo uitgebreid, dat van een continue herhalen van skills&drills geen sprake is. De gpc heeft dus te weinig tijd om alles met zijn complete groep/systeem te trainen.

Door het continue afwezig zijn van personeel door bv. vacatures (door het individuele vullingsysteem), cursussen, verlof, enz., een structurele training van de groep niet mogelijk. Dit geldt niet alleen v.w.b. het uitvoeren van skills&drills, maar voor het complete pakket.

Voorafgaande aan oefeningen en/of trainingen worden vaak groepssamenstellingen gewijzigd, omdat we anders geen volledig of goed gevulde groepen hebben. De gpc en de groepsleden moeten iedere keer opnieuw aan elkaar wennen. Dit leidt er toe dat het beheersen van de PTE'n gedurende het gehele traject sterk onder druk komt te staan. We kunnen ons dus afvragen of de groep wel daadwerkelijk inzetgereed wordt en het gewenste niveau daadwerkelijk als groep behaalt?

A.d.h.v. de Mission Essential Task List (METL) maakt een eenheid keuzes uit het PTE'n. Dit heeft natuurlijk te maken met het soort inzet. Doordat deze missies steeds anders zijn (bv. Initial Entry, Redeployment, Force Protection, etc.), weten we dus niet altijd wat er getraind dient te worden of waar het accent in de opleiding of training neergelegd moet worden. We kunnen ons dus ook nu weer afvragen of de groep wel echt operationeel gereed is?

We kunnen dan ook de navolgende conclusies daaruit trekken.

De bovengenoemde factoren, en nog meerdere hier niet vermelde factoren, verzwaren de taak van de (Genie)gpc om als

leider en instructeur op te treden. Door de steeds wisselende omstandigheden van het personeel heeft de gpc veel moeite om het vertrouwen van 'zijn' manschappen te winnen. Voor een leider is 'vertrouwen van' en 'vertrouwen in' zijn manschappen essentieel, en een zeer belangrijk onderdeel van het groepsproces.

De belangrijkste vraag die wij ons voortdurend daarbij zouden moeten stellen is: "Welke kans geven en bieden wij nu aan een gpc om zijn leiderschap en instructeurkwaliteiten verder te ontwikkelen als er nooit of nauwelijks sprake is van een echt begin aan 'zijn' groep?"

Het bedoelde (wederzijdse) vertrouwen in elkaar wordt dan ook pas in het inzetgebied op de proef gesteld, met alle mogelijke gevolgen van dien. De gpc is dan niet de leider zoals die verwoord staat in 'de beleidsvisie op de onderofficier'.

De opleiding van de gpc is goed. Hij beschikt over meer vaardigheden en heeft vele kneepjes aangereikt gekregen. Hierdoor zouden zijn kwaliteiten eigenlijk beter moeten zijn dan die van de gpc van vroeger. Echter, hij heeft bij onze huidige werkomstandigheden niet de kans om als leider goed uit de verf te komen. Dit ligt zeker niet aan hem, maar aan de omstandigheden waarin hij nu gedwongen wordt te werken.

WAT MOETEN WE VERBETEREN

We dienen er voor te zorgen dat:

1. de gpc ten allen tijden een voorsprong heeft op zijn manschappen qua kennis, plaatsing bij het onderdeel, elementaire vaardigheden enz.;

2. aan het vertrouwen tussen de gpc en de groepsleden, maar ook tussen de groepsleden onderling, in een zo vroeg mogelijk stadium gebouwd kan worden en dat dit proces zo min mogelijk wordt ver- en gestoord;
3. de groep zoveel mogelijk door de gpc, samen met zijn plv'er, wordt begeleid, opgeleid en getraind nadat deze van de AMO komt (BGO, GVO). Let wel, hij hoeft zelf niet alle lessen te geven, maar hij heeft wel de dagelijkse leiding over zijn groep (appèl, sport, aanspreekpunt, verlof enz.) en is zo dus de leider van zijn groep;
4. de gpc, samen met zijn groep, thematisch, d.m.v. scenario's de PTE'n traint. Bij voorkeur worden nieuwe aan te reiken PTE'n o.l.v. het OTC aangeleerd en bij de eigen eenheid verder getraind (bv het optreden met verschillende vtgn, wapens, wapensystemen, verbindingsaparatuur, etc onder verschillende omstandigheden enz.)

Door deze punten te hanteren heeft de gpc tijd om gpc te worden, te zijn, te leren en te blijven, om dan later zijn kennis en vaardigheden uit te kunnen bouwen.

DE VERBETERING VAN HET OPLEIDINGS- EN TRAININGSTRAJECT EN VAN DE INZICHTELIJKHEID VAN DE KWALITEIT OP HET NIVEAU 2

Momenteel is het zo dat de gpc en zijn manschappen een initiële opleiding volgen. Daarna volgen ze een functie opleiding, vaak individueel, en worden dan geplaatst bij hun eenheid. Tijdens hun plaatsing volgen nog aanvullende cursussen en andere opleidingen, wederom individueel, die noodzakelijk zijn voor hun functie (zoals bv Combat Life Saver (CLS) enz).

In het algemeen zou je kunnen zeggen dat drie goede groepen een goed peloton vormen, drie goede pelotons een goede compagnie en drie goede compagnieën een goed bataljon. In dat perspectief is het vreemd dat we geen goed kwaliteitssysteem hebben om de kwaliteit van de groep te meten, het is immers de achillespees van onze organisatie.

Helaas is het een feit, dat het, door de toenemende vredesbedrijfsvoering en allerlei andere verantwoordelijkheden en belangen, voor commandanten het steeds minder mogelijk is om de kwaliteit van zijn eenheid door hun eigen waarneming vast te stellen.

Hierbij zij opgemerkt dat commandanten in zijn geheel uit moeten gaan van informatie die zij, indirect, via officieren/ondercommandanten en van hun onderofficieren aangeleverd krijgen. Hierdoor wordt de informatie gefilterd, waardoor deze niet overeenkomt met het daadwerkelijk aanwezige niveau en met de daadwerkelijk aanwezige kennis van de groep. We willen immers als (onder)commandant niet slecht of minder goed overkomen.

Mede hierdoor is er een hiaat ontstaan, tussen de realiteit en het door de commandant gewenste (en gedachte aanwezige) niveau met betrekking tot de kwaliteit van niveau 1 & 2. Kwantiteit, kwaliteit, tijdigheid en de zekerheid, van de uit te voeren opdracht zijn hierbij voor hem, de belangrijkste factoren. Of de commandant dit terecht doet valt te betwijfelen.

Ook hier lopen we tegen bekende problemen op:

Soldaten moeten nog steeds op hun functieopleiding wachten wegens capaciteitsproblemen, de zogenaamde wachtklidders.

Cursussen en opleidingen die gegeven worden tijdens de plaatsing verstoren het trainingstraject. Immers de betrokken militair is bij belangrijke trainingsmomenten niet aanwezig.

Doordat het OTC te weinig anticipeert in het opleiden en trainen van de diverse PTE'n leidt dit tot het verschil van aanleren van een PTE bij de diverse eenheden. Er heerst geen eenduidigheid. Interpretatieverschillen en beschikbaarheid van onderwijsleermiddelen bepalen het niveau.

Het nog ontbreken van scenario's die op verschillende locaties getraind kunnen worden.

Het ontbreekt nog aan personele capaciteit om de zo dringende benodigde scenario's te ontwikkelen en te schrijven.

Door de genoemde verschillen en het ontbreken van duidelijke meetbare punten (gedrag, voorwaarde en norm) is er geen kwaliteitsnorm te koppelen aan de groep. Hierdoor

wordt het niveau of de kwaliteit van de groep vaak bepaald door het onderbuikgevoel van de desbetreffende (onder)commandant.

Door het individuele karakter van opleidingen en trainingen is het bijna ondoenlijk om een waarde toe te kennen aan de kwaliteit van een groep of systeem.

De grote diversiteit en hoeveelheid aan kwaliteitssystemen die bij de verschillende eenheden worden gehanteerd geeft aan het hoger niveau geen duidelijkheid m.b.t. het niveau van de groep. Het ontbreken van normen van het niveau 2 is ook hier een groot handicap.

Uit het bovenstaande kunnen we concluderen dat we met ons huidige personeelsvullingsstelsel niet goed in staat zijn om gestructureerd en gecontroleerd groepen goed voorbereid

naar de diverse inzetgebieden te sturen. Het leidt voortdurend tot crashacties / -opleidingen.

We hebben nog geen juiste operationele kwaliteitszorg of andere structuur die ons duidelijk laat zien met welke bagage (opleidingen, kennis en vaardigheden) de gpc met zijn groep naar een inzetgebied vertrekt. En we zijn op het moment niet in staat om een waarde toe te kennen aan het niveau 2.

WAT MOETEN WE DOEN OM DAT TE VERBETEREN?

In ieder geval een ander personeelsvullingsstelsel gaan gebruiken, waarbij we de groep centraal stellen en niet het individu.

Geen individuele militaire opleidingen tussendoor te verzorgen voor de enkele man. Hooguit bij hoge uitzondering.

Alle opleidingen, cursussen en trainingen die de groep / het systeem volgt (bv. steigerbouw, search bruggenbouw, schietopleidingen, springoefeningen etc.) wordt door de groep in zijn geheel gedraaid. Hierbij vervult de gpc de ene keer de rol van de instructeur, en bij een andere keer is de gehele groep "leerling", maar blijft de gpc de leider en vindt de training onder zijn leiding plaats.

Door de groep, als groep op te leiden, en vervolgens ook als groep te laten trainen, kunnen wij een overzichtelijk en transparant operationeel kwaliteitszorgstelsel creëren (groepsvolgstelsel) Hierin wordt duidelijk verwoord welke opleidingen, certificeringen enz. de groep behaald heeft. Wij zijn dus zeker van de aanwezige kennis, het niveau en de kwaliteit in die specifieke groep.

Cursussen t.b.v. de civiele meerwaarde moeten verschoven worden naar het einde van de contractperiode om zo de groep

gedurende de gehele tijd maximaal gevuld te hebben.

Nationaal schaarse middelen en OLM centraliseren en evenredig verdelen over de verschillende brigades (bv. rijsschoolcapaciteit, schietbanen, munitie, vtgn, etc).

Door bovenstaande punten te hanteren hebben zowel de gpc als zijn groep de kans, de tijd en de mogelijkheid, maximaal te leren en te trainen en zich zo voor te bereiden op een inzet. Tevens heeft iedere commandant een goed inzicht in de kwaliteiten van de groepen die hij commandeert, waarbij het niet noodzakelijk is, dat iedere groep over dezelfde kwaliteiten en kennis dient te beschikken.

DE ROL VAN DE OTCA

De rol van de OTCa vormt hierin een cruciale rol.

Door de aanbevelingen over te nemen van pnt 1 en 2 is de kwaliteit van de groep gegarandeerd door de "certificering" van het OTC. Belangrijk daarbij is dat het certificaat een einde geldigheid heeft die afhangt van twee punten, de groepsamenstelling en het kennisverval.

Daarnaast is het OTC verantwoordelijk voor het bewaken van "het gedrag" de "voorwaarde" en de "norm" van elke PTE.

De OTcN dienen hen de middelen (OLM) en de mogelijkheden (Handboeken, scenario's, enz) aan te reiken, zodat hij (de gpc) in staat wordt gesteld door de aan hem, en zijn groep, door de commandant gestelde eisen te kunnen voldoen.

Het OTC stelt een scenariomanager aan die één dan wel meerdere scenario's beheert, instrueert en evalueert. Hij instrueert de groep/systeem op het OTC, bij de eenheid of elders en beschikt over alle onderwijsleermiddelen, en treedt op als OT er tijdens trainingen.

EINDCONCLUSIE

Door de toepassing van het GLM worden er voorwaarden geschapen en mogelijkheden gecreëerd om het leiderschap op groepsniveau beter gestalte te geven.

We zijn in staat om gestructureerd systemen op te leiden.

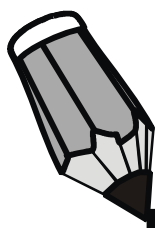
We zijn beter in staat inzichtelijk te maken welke kwaliteit beschikbaar is op welk moment.

SLOTOPMERKING

Heb vertrouwen in uw onderofficieren, niet alleen in woord maar ook in daad. Geef ons de mogelijkheid om een nog beter eindproduct op de mat te brengen. Wanneer u nu content bent met het resultaat door uw onderofficiërskorps neergezet, zult u hierna een nog groter of beter tevreden gevoel hebben.

Niet stukje bij beetje, niet half, NEE!! Het roer zal radicaal om moeten, wanneer we daadwerkelijk de groep als belangrijkste element zien. We kunnen niet langer op deze manier blijven opleiden en trainen. De diversiteit aan onderwerpen, trainingen en tijd, stemmen niet met elkaar overeen, evenals de verschillende mogelijke inzetgebieden. Door een andere systematiek te kiezen voor het opleiden en trainen, zijn we in staat groepen conform de norm op te leiden, vervolgens te trainen en ze dan te laten opwerken naar een missie. Gedurende deze O&T-periodes, zal de groepsamenstelling zo weinig mogelijk worden verstoord, om zo de groepscommandant commandant te laten zijn en het gewenste vertrouwen in elkaar te stimuleren, en zo proberen te bereiken dat ze van elkaar het kennen en kunnen weten.

Advertentie

De redactie wilde u onderstaand artikel dat gepubliceerd is in de Joint Logistic Support Gazette van de maand april niet onthouden. Het artikel is gebaseerd op een briefing van adjudant Van Veldhoven, gepresenteerd tijdens een interne werkgroep van het Joint Logistic Support Group HQ te Madrid. Hoewel het artikel is geschreven voor het JLSG HQ is de redactie van mening dat het op elke eenheid van toepassing kan zijn. Adjudant Van Veldhoven verloochent zijn genie achtergrond niet en heeft de zeskant plaat (hexagonal plate) als basis van zijn briefing gebruikt.

Fundaments of Excellence

door Martin van Veldhoven, CSM JLSG HQ – NRF 9 & 10

Our JLSG HQ is a demanding environment and there is a need for highly motivated personnel who constantly seeks to maintain a high level of professionalism. I have a background as combat engineer and therefore I used the hexagonal plate as a basis for my briefing. Displayed in

figure 1 you see the use of the hexagonal plate. You may find it on beaches, routes, bridges or at landing point for helicopters. It is a truly joint asset, just as our JLSG HQ.

Displayed in figure 2 you will recognize the shape of a hexagon with six areas surrounding a core area. Consider the hexagon areas as the fundaments of our JLSG HQ.

EXPECTATION

The expectation of our leadership is that all of us, whether experienced or inexperienced in logistics, are willing to learn from each other. This may sound odd but expect things to go wrong because we are in an up tempo mode. Let's keep communications going, learn from our mistakes and improve! We need to do so because we are building an expeditionary logistic headquarters in a limited timeframe.

EXPEDITIONARY

As you all know we must be able to support NRF missions, covering the spectrum from humanitarian Ops to Initial Entry Ops. These 7 mission areas of the NRF are:

- I NEO, Non-combatant Evacuation Operations
- II Support Consequence Management (CBRN or humanitarian crisis)
- III CRO, Crisis Response Operations, including Peace Keeping
- IV Support CT Ops, Counter Terrorism
- V Embargo Ops
- VI Deploy as an IEF, Initial Entry Force, to facilitate the arrival of follow-on forces in a JOA from a benign up to

a hostile environment (e.g. PE)

- VII Deploy as a demonstrative force package in order to show the resolve of member nations

From the outset of any operation there is a requirement for robust and agile logistic forces capable of providing support over long distances and possibly in hostile environments. To achieve this we all need to have a can-do mentality.

CAN-DO MENTALITY

This means that we are willing to try new things and expecting that they will be successful. Whatever you are inventing to improve our JLSG HQ, Keep It Simple! Again, keep communications open – we are open to new ideas and we want to hear your solutions to our common issues.

PRAGMATIC

We must solve the problems we will face in a practical and sensible way. Every person in the JLSG should not just know our mission, but be able to state how their actions contribute to our mission. There will be times when, for example, some regulations may be hampering us. Our focus should be on executing our JLSG mission – let's focus on doing the right thing. We will deal with those regulations later.

Doing the right thing is easier when we know the mission, and act according to our commanders intent.

COMMANDERS INTENT

Currently, our commanders intent is to have our JLSG HQ ready by the 1st of July. Between now and the 1st of July we are in the business of communicating with other Component Commands, National Support Elements and subordinate units – those units we will be supporting, and who will be supporting us, during the NRF cycle. Clearly understanding and communicating our commander's intent during the upcoming months will be crucial to the success of the JLSG. As our organization and the JLSG mission develops, our Commander will issue updated guidance. We will ensure the entire organization is aware of our new goals, mission and guidance as soon as it is available.

Communicating with the units we will be working with during the NRF requires us to be pro active.

PRO ACTIVE

Being Pro active means that we are controlling the situation by making things happen rather than waiting for things to happen and then react to them. We shape the battlefield, instead of reacting to it.

When we are engaged, communicating, acting in accordance with our mission and commander's intent, we will be the most effective – regardless of the environment. We will be ready for whatever NRF mission we are tasked with.

When we are able to act in the way I presented you we will succeed in building our JLSG HQ. Which brings us at the core area of my hexagon.

TEAM JLSG

We are a team – not just a staff or a bunch of personnel, but a team with a challenging and critical mission.

Remember we can only achieve results if we are working as a team! To be able to do so we need high standards of discipline. I do not mean strict discipline as you experienced during basic training but a disciplined approach to your work. Know the JLSG Mission. Know the Commander's Intent. Know your branch and section missions and objectives. Communicate effectively. Focus on those tasks that contribute to the mission. This is what I mean by a disciplined approach to our mission. If we are all able to act in this manner, we will be a disciplined - and therefore successful - team.

and Commanders intent. Act pragmatic and establish direct and open communication.

“Up the JLSG!”

About the auteur:

Adjutant Martin van Veldhoven is appointed as Command Sergeant Major Joint Logistic Support Group Headquarters – NRF 9 & 10, Brigadier-General Jens Thorsen, Norwegian Army. Adjutant van Veldhoven is the first Senior Non Commissioned Officer who is appointed in this position.

(.)

As of the 1st of July our JLSG HQ will be on a notice to move of 5 days until the 1st of July 2008. That is a period of one year. As of the 1st of July we are not only on standby for the NRF 9 with the NRDC-Italy, but will continue training to prepare for the NRF 10 with the 1st German Netherlands Corps as well. The most important ongoing task is to prepare and train ourselves with an expeditionary mindset. Take your responsibilities and be prepared to act with minimum guidance but always in line with our mission

“ Pionieri Unito ”

sgt1 J.G. Bossinga, ABOO-leerling en cad-vdg M. Roorda, VTO-KMA-leerling

Onder deze ‘schitterende’ titel startte op maandag 21 mei 2007 de oefening van de VTO KMS ABOO 31 en VTO KMA genie. Zoals de Italiaanse titel doet vermoeden “Genisten verenigd” was dit een gezamenlijke oefening met toekomstige groepscommandanten en pelotonscommandanten, waarbij laatste genoemde de rol van pc en opc vervulden. De oefening stond in het teken van gevechtsoperaties tegen een regulier optredende vijand. ‘Oorlog dus, waarin ik het volste vertrouwen heb in uw inzet!’ zoals de kapitein het onder woorden bracht. Een onvergetelijke ervaring.....

HET PROGRAMMA

In de vroege maandagochtend werden de verschillende voertuigen beladen. Ondanks enkele tegenvallers zoals defecte voertuigen, werd na enkele uren aangevangen met de verplaatsing richting Budel. De Nassau Dietz Kazerne is voor de oefening als uitvalsbasis aangewezen. Na de bevelsuitgifte door de cursisten en het gereedmaken van de voertuigen werd te velde aangevangen met een tactische verplaatsing, deels in groen en deels in rood. Hoewel dit niet voor iedereen de eerste keer was, bleek deze verplaatsing, na een pittige evaluatie, te vragen om een herhaling. Een tweede CT(Commandanten Terugkoppeling) bleek

toch uiterst nuttig en leverde een voldoende resultaat, zelfs met vijandcontact op de route. Uiteindelijk, na het bereiken van een afwachtinggebied, werden de kwartiermakers vooruitgestuurd om het verzamelgebied gereed te maken voor ontvangst van het peloton. Tegelijkertijd werd de commandovoering door de oefenleiding opgestart voor de volgende dag.

Dinsdagmorgen na de bevelsuitgifte van de pc naar de groepscommandanten, werd aangevangen met de volgende opdracht; het leggen van een tactisch mijnenveld. Het is een ideaal middel om de coördinatie tussen diverse leidinggevende te benadrukken. Naast de reguliere werkzaamheden werden de troepen diverse malen aangevallen door kleine infanterie-eenheden. Na twee geslaagde pogingen om de vijand af te slaan, wist deze bij de derde actie het mijnenleggende voertuig uit te schakelen. Dit frustreerde de werkzaamheden enigszins en gaf voldoende stof voor

een uitgebreide evaluatie. Na het sluiten van de doorgang en een nieuwe bevelsuitgifte kon er begonnen worden met de volgende opdrachten. Dit betrof het uitvoeren van een hindernisplan voor de pc, waarbij iedere groep een mijnafsluiting, snelle kraterlading en een draadhindernis kreeg opgedragen. Rond middernacht was iedereen veilig en wel terug in het verzamelgebied.

Op woensdag en donderdag waren de programma's nagenoeg gelijk. De helft van het peloton startte met een achtergebieds-operatie; het proven van een logistieke bevoorradingsroute en het slaan van voorlopige brugslag. Deze brugslag bestond uit een 6 velden MGB enkelverdiepings brug. Waarbij het bouwen in Hedel eenvoudiger en zeker minder vermoeiend bleek, dan in de rulle onder-

grond van een zandvlakte. De andere helft van het peloton ondersteunde een (gesimuleerd) optrekkend team, bestaand uit twee infanterie-pelotons. Na een korte inleiding van de teamcommandant (maj inf) en zijn visie op tactische verplaatsingen met een team kon de opmars worden ingezet. Bij het overschrijden van de startlijn en het stuiten op hindernissen werd door de groepscommandant de situatie verkend, beoordeeld en mogelijke wijzen van doorbreken gerapporteerd aan de pc. Na het advies van de pc aan de teamcommandant, werd aangevangen met de werkzaamheden om de desbetreffende hindernis te doorbreken. Hierbij viel op dat de middelen die onze organisatie rijk is, om (eerste generatie) mijnen te ruimen bijzonder karig zijn. Naast omtrekken bleek alleen prikken een veilige manier om een bemijnde hindernis te doorbreken. Andere opties zijn natuurlijk voorradig, maar doen grote concessies aan de veiligheid van het personeel. Binnen de Genie is dit uiteraard al langer bekend, maar het voelt bijzonder mager om met deze mogelijkheden bij een teamcommandant aan te komen. Deze heeft uiteraard alleen maar haast.... Met ruimere middelen zou de Genie een veel grotere rol kunnen spelen in het aanvallende gevecht!

Op de donderdag werden de rollen omgedraaid. Na de acties was het terugverplaatsen naar de Nassau Dietz kazerne en een begin gemaakt aan het onderhoud na de oefening. Vrijdag stond in het teken van terugverplaatsing, onderhoud en de gezamenlijke evaluatie van de oefening.

OEFENDOELEN

Door de oefening heen liepen een aantal rode draden. Allereerst de commandovoeringprocedure conform IK 2-17, waarbij een pc in opleiding ook echt met een gpc in opleiding zaken kon doen. Het vragen om commandanten-terugkoppelingen, verschaffen van duidelijkheid en het geven van kritiek kwamen langzaam op gang, maar kregen gedurende de oefening duidelijker vorm. Het afspelen van het filmpje en het hiervan bespreken tijdens de tweede CT bleken een bijzonder handig hulpmiddel om te toetsen of alle neuzen dezelfde kant op stonden. Gevraagd en ongevraagd advies van ervaren groepscommandanten richting de pc/opc bleken bijzonder bruikbaar voor een soepel verloop van de opdracht.

Naast de commandovoering was het leidinggeven aan de groep of het peloton ook een van de rode draden. Om je eenheid te motiveren blijkt niet alleen een duidelijk bevel, maar ook gepassioneerd leiderschap nodig. Ook het beeld krijgen van de steunende rol van de Genie binnen het verdedigende en het aanvallende gevecht is in deze oefening zeker gehaald. Van de mogelijke taken van de Genie in achtergebiedsoperaties is een beeld ontstaan.

Last but not least zijn natuurlijk de verschillende BGNT'n beoefend, met alle technische details die daarbij komen kijken, zowel in het kader van mobiliteit als contra-mobiliteit. Zijn deze opdrachten nog relevant in het huidige optreden? Of is het alleen een basis waar de tegenwoordige gpc met zijn kennis en kunnen uit kan putten tijdens uitzendingen. Hierbij is het zelfstandig beveiligen gedurende het uitvoeren van de opdracht van wezenlijk belang, waardoor er tijdens de opleiding ook diverse lessen hieraan worden gewijd!

IMPRESSIES

Naast de leerdoelen die waren gesteld zijn er meer zaken te leren. Optreden met groepen die je niet kent vereist veel onderlinge afstemming. Een goed plan slaagt pas als iedereen het plan op dezelfde manier begrijpt. Zeker bij de eerste kennismaking kan het absoluut geen kwaad om tot op het kleine detail de zaken door te spreken. Aannemen dat we elkaar begrijpen werkt niet, we weten allemaal wat er over aannames gezegd wordt....

Omdat de meeste berichten binnen defensie over het optreden in Uruzgan gaan, is het wel lastig om te schakelen naar een conflict met een regulier optredende vijand. Duidelijkheid vooraf over de te verwachten vijand en haar optreden, is het tactische plaatje door de oefenleiding vergroot om het gevoel bij de oefening en deze schakeling eenvoudiger te maken. Vandaar dat een actueel onderwerp zoals search niet terugkwam binnen de oefening.

Of het optreden tegen een regulier optredende vijand nog relevant is voor deze tijd is de vraag, maar het biedt een bijzonder goede kapstok om leermomenten aan op te hangen. Daarnaast biedt het een goede gemeenschappelijke basis voor de samenwerking tussen onderofficieren en officieren.

Al met al gezien was het een geslaagde kennismaking met elkaar, de taken van de Genie, de vijand en de beperkte doorbraakmiddelen.

(.)

VTO-genie beoefent contact drills.

Sgtt van Vliet, ABOO-31

De voorste verkenner vuren de eerste schoten af richting de waargenomen vijand. Zonder na te denken reageert de rest van de groep. Wat doe je, het contact aangaan of afbreken? Strak en gedisciplineerd breekt de groep af naar veilig gebied. Contact drills! Iedereen moet het beheersen.

DE VOORBEREIDING

Tijdens de Algemene Kaderopleiding Genie (AKG) zijn de kms leerlingen opgeleid tot schietinstructeur. De klas ABOO 31 is sinds de opkomst in augustus 2006, nu 4 maanden verder in de pantsergeniemodule. Diverse genie en tactische onderwerpen beginnen schools en de opdrachten worden steeds verder uitgebreid. Bijvoorbeeld tijdens een oefening, het leggen van een storend mijnenveld, valt een oefenvijand aan. Wat is de reactie hierop? Om dit te kunnen trainen is er een programma opgesteld door de instructeurs. Samen met nog drie leerlingen heb ik de opdracht kregen schiet oefeningen voor te bereiden in de Sim kkw. (Schietsimulator)

Donderdag, vroeg in de ochtend zijn wij als schietinstructeur richting Oirschot vertrokken om de banen in de simulator op te bouwen en de wapens in te schieten. De klas arriveerde later en na een duidelijke uitleg zijn wij begonnen. De eerste oefeningen waren om weer te wennen aan het schieten en daarna wordt overgegaan op de contact drill. In de middag verzamelde de klas zich met voldoende oefenmunitie op het oefenterrein om het geleerde in de praktijk brengen. De resultaten zijn de volgende dag goed zichtbaar op de schietbaan in de Harskamp. Op baan Hotel-Links krijgen we de complimenten van een veiligheidsfunctionaris van het ISK.

langs de handbeschermer richting doel wijzen. Maar ja, schieten met blanks is goed om de drill in je te krijgen. Maar hoe is het trefferbeeld?

HET ECHTE WERK

Vrijdag was de dag om al het geleerde te beoefenen met scherp! Nadat iedereen was verzameld in de kantine op het ISK in Harskamp, vertrokken we richting baan Hotel. Eenmaal aangekomen zijn er schietinstructeurs aangesteld om de dag sneller en soepeler te laten verlopen. We begonnen met statische oefeningen contact front.

Het geleerde werd op de juiste wijze uitgevoerd. Na dit kwam het contact van achter. Net iets spannender! Met je wapen draaien en van 'save' op 'vuren' zetten. Dit alles zonder je buddy in gevaar te brengen. Contact links en rechts volgden hierna.

In de middag gingen we weer een stapje verder. Met twee buddy paren werd er een patrouille gesimuleerd, het contact kwam van voren. 'Contact front' klinkt het over de baan. Met een snelle reactie voert iedereen de drill uit zo als aangeleerd.

Sprongsgewijs voorwaarts en uiteindelijk na een korte evaluatie, contact achter en terug verplaatsen. Snelheid was niet het leerdoel, maar veiligheid en de drill juist uit te voeren. Goed jouw buddy in de gaten houden! Dankzij de duidelijke uitleg en strakke leiding van de instructeurs is de dag goed verlopen.

VOOROEFENEN

Onderleiding van een collega instructeur van de soldaten opleiding heeft de klas zich verder voorbereid in het oefenterrein. Hier kregen we de tips & tools! Waarom 'dekken' tijdens de drill, is knielen niet sneller? Of tijdens operatie in verstedelijkt gebied, met een rugzak afgeladen met spullen. Hoe kom je weer op de been, is knielen niet beter voor het lichaam en sneller?

We hebben de diverse soorten contact beoefend, front, links rechts en achter. Hier kwam ook de aanwijzing de dubbel tap of te wel de twee jagerschoten, gericht uit te voeren. Zet het voorste been bij het uitstappen richting de vijand en met je wijsvinger

REALITEIT

Het beveiligen van de groep is belangrijk dat weet een ieder. Het simuleren tijdens oefeningen moet zo realistisch mogelijk gemaakt worden, maar het is nooit zo als in het echt. De drills hebben bewezen dat je een grotere overlevingskans hebt. Probeer zo vaak mogelijk dit te beoefenen. Mocht je contact hebben tijdens een uitzending, dan zijn het wel echte kogels die langs je oren fluiten!

(.)

OVG-programma voor de Genie!

Sgtt van Vliet, ABOO-31

Om de schietvaardigheid te verbeteren biedt het infanterie schietkamp Harskamp voldoende mogelijkheden. Tegenwoordig is de uitbreiding en modernisering van het kamp in volle gang ter verbetering van het opwerken naar een uitzending, zo als contact drills met scherp en het uitvoeren van operaties in een verstedelijkt gebied.

OOSTDORP

Daarom heeft Defensie een woonwijk nagebootst op het ISK, oefenterrein "Oostdorp" met 34 huizen van diverse afmetingen. Met een platdak of schuindak. Deuren en ramen, voorzien van vensterbanken, die allen geopend en gesloten kunnen worden. Rondom de huizen liggen tuinen die grenzen aan de straat. Er is ook een riolering gerealiseerd. Op dit zelfde terrein ligt ook een loopgravenstelsel. En drie huizen die elk een andere functie hebben ten behoeve van demonstraties. Het eerste huis laat de uitwerking zien van diverse wapensystemen. Hier wordt duidelijk of je wel veilig achter dat kleine muurtje zit. Het tweede huis ligt vol met valstrikken en boobytraps. Om je bewust te maken van het feit, hoe moeilijk de vijand het voor je maken kan. Het huis is zelfs helemaal ingericht met meubilair. Het derde huis is na het consolideren van een opdracht ingericht als een huis ter verdediging, fortificatie genaamd. Voor de Genie van belang om te weten hoe het krachtenspel is betreffende het dragende vermogen van de vloeren e.d.

De eenheden kunnen hier dus redelijk uit de voeten als het gaat om OVG. Echter dit is niet alleen belangrijk voor de genist, maar voor elke militair. Omdat het 360 optreden en het optreden in oorden het optreden van tegenwoordig bepaald.

Voor de Genie is er dus nu ook aangepast programma. Het bestaat al een tijdje, maar door de snelle ontwikkelingen verder ontwikkelt. Er bevindt zich dus ook een genist als instructeur, om juist de technische aspecten te onderwijzen. Zoals bijvoorbeeld het springen van deuren en wat de adviserende

rol de genist is tijdens dit optreden. Toch blijkt dat de Genie nog te ver achterloopt op de manoeuvre, betreffende materieel en faciliteiten!

HET RESULTAAT

Na het voltooien van niveau 1 drills in een driedaagse trainingscyclus tijdens de AKG, zijn de mogelijkheden tijdens de opleiding schaars om dit aspect in te plannen. Echter door de huidige situatie kan de genie niet achterblijven en het jaarrooster tegen het licht gehouden. Na de basis in de AKG is dit een goede opstap om te trainen op het ISK en wordt hier in de pantsermodule nadruk gelegd op het genie-advies en een herhaling van de drills. Hier zijn prima faciliteiten ter beschikking. Huizen waar elke vorm van inbraak (raam, deur, mangat) kan worden beoefend.

De leerlingen van klas ABOO 31 hebben, na het volgen van de lessen, een duidelijker beeld kunnen vormen. Vooral op welke positie de gpc van de Genie zich bevindt tijdens het optreden. Dat je zelf niet de daadwerkelijke acties (zoals een inbraak) zal doen, maar meer het advies zal geven aan de manoeuvre en dat gevraagd en ongevraagd! Hoe te verplaatsen in een oord en de diverse manieren van waarnemen (Andere invalshoeken en kortere afstanden.) En ook hoe je van een springplank (gedekt naar het inbraakpunt verplaatst) Het zuiveren van het ene vertrek na het andere is een uitbreiding op het gedeelte tijdens de AKG. Ook krijg je een beter beeld hoe het personeel ingezet kan worden en het aansturen van je groep. De analyse van het OTVOEM is een leerzaam onderdeel van deze cursus. Een week OVG die nuttig is geweest voor iedereen. Een goede opstap richting de parate wereld, met name voor de uitzendingen.

Het is dus belangrijk dat de gpc genie een goed advies geeft aan de manoeuvre. Zorg er dus voor dat je goed getraind en voorbereidt bent. Een TOOK (tactische oefening op kaart) en TOZT (tactische oefening zonder troepen) is een prima middel op de gpc op een hoger niveau te brengen. Op het ISK is dit ook in het programma verwerkt. Het belang van een commandantenterugkoppeling en na het uitvoeren van presentaties, is gebleken dat het OTVOEM wederom van essentieel belang is. Gezien het niveau van de toekomstige onderofficier,

dient hier tijdens opleidingen zoals aan de KMS, meer aandacht aangegeven te worden. Het is tijdens de VTO bijna niet mogelijk hier extra lessen voor te geven.

Niet te groot denken. Blijf advies geven over genie-technische zaken, over het gebied waar jij zelf gaat optreden.

(.)

Berichten uit de “ zandbak ”

sgt1 Marcel, O&T-eenheid Pioniers*

Tarin Kowt, 30-5-07

Hallo allemaal,

Voor ik ga beginnen met mijn praatje over het ISD (Infra Support Detachement) zal ik me eerst even voorstellen. Ik ben sgt1 Marcel, en ben instructeur Installatietechniek op het OTCGenie. Maar hier ben ik sm ISD(Installatie techniek). Na mijn uitzending zal ik een functie krijgen bij Geniewerken in Wezep. Genoeg over mezelf nu even wat over mijn functie bij het ISD.

WAT IS ONZE TAAK

Onze taak is het in stand houden van de infrastructuur van de Base. Niet alleen in Tarin Kowt maar ook in Deh Rawod en Kandahar. Wat is mijn rol hierin:

Het verzorgen van het water naar alle gebruikers en of afnemers. En dat zijn er toch eigenlijk wel veel, zo voorzien we 23 natte units, een complete wasserij, de keuken en de Echo's van water. En dan hebben we nog algemene afnemers die het residuwater (water wat overblijft na het maken van drinkwater) gebruiken voor het sprenkelen van het kamp en het vliegveld.

Dit moet natuurlijk ook onderhouden worden en dat is nog een beste klus, als je kijkt dat er hier en daar nog redelijk wat verstoppingen zijn. De temperaturen lopen hier natuurlijk ook aardig op en dat geeft nog wel eens wat problemen met de airco's in de natte units. Daar zijn kpl Menne en ik dan ook nog mee bezig. Oftewel, we hoeven ons hier niet te vervelen. Zo hebben we ook nog het systeem van al het afvalwater en daar moet ook opgelet worden. Tot nu toe loopt het allemaal wel goed. De Australiërs helpen ons ook af en toe met het onderhoud, dit loopt niet altijd op rolletjes omdat zij zelf ook nog eigen werkzaamheden hebben. Ik zeg maar: "Alle kleine beetjes helpen". Buiten het water en riolering zijn we ook belast met overige zaken zoals planningwerk, het maken of aanpassen van tekeningen en het adviseren van andere mensen.

Dit doe ik niet alleen natuurlijk, maar onder leiding van het hoofd van het ISD, elnt Toon en smi Tonio en sm Robert is dat een leuk team bij elkaar. Daaronder werken voor ons de kpl,s Pascal, Robert en Menne.

De kpl Martin zorgt dat al het gereedschap en overig materiaal uitgegeven en weer in ontvangst genomen wordt. Al met al hebben we het hier met zijn allen erg druk.

Ik stop met typen want we gaan weer even wat doen. De groetjes aan alle genisten en mensen die me lief zijn vanuit Tarin Kowt.

(.)

sgt Erik, 412 Pagncie*

Ook ik zal mij kort voorstellen:

Ik ben sgt Erik, 22 jaar en werk als groepscommandant bij 412 Pagncie. Ik heb het genoeg om leiding te mogen geven aan de fantastische B-groep en wil u inlichten over de jonge onderofficier aan het werk. Met als hoogtepunt van mijn startfunctie, de uitzending naar Afghanistan, kijk ik terug op een drukke maar leerzame eerste twee jaar. De opleiding en training is nodig geweest voor het uitvoeren van mijn taak in Uruzgan.

Na in januari 2006 begonnen te zijn in Oirschot bij 13Pagncie(zw), wordt er anderhalf jaar later op Kamp Holland aan mij gevraagd een stukje te schrijven voor de Promotor. Het zou voor de jonge onderofficier een beeld moeten scheppen wat ze in grote lijnen te wachten staat, kortom om ze te voorzien van wat informatie vanuit het voorterrein.

Na mijn opleiding in Vught ben ik aan de slag gegaan in het Oirschot. Mede door een goede opvang van mijn pelotonskader en vooral door mede-collega's groepscommandanten een fijne start kunnen maken. Met de zogenaamde 'rugzak' vol met kennis aan de slag, bleek wel dat het echte werk, toch pas paraat begint. Dit is, en soms nog, een hele uitdaging en vergt wat extra tijd en inzet van je. Maar wanneer je dit gedaan hebt verdient dit zich al snel weer terug op de werkvloer.

Op nummer één staat bij mij een gezonde prettige werksfeer met daarbij een hoop humor. Dit kan bereikt worden door open en eerlijk te communiceren naar elkaar. Dit is ook altijd het streven van onze groep geweest en nu in Afghanistan plukken we daar de vruchten van.

In Afghanistan ben je zeker niet klaar met leren, sterker nog de laatste echt belangrijke zaken leer je hier pas. Personeel begeleiden, opdrachten voorbereiden maar ook de uitvoering ervan, het is nu allemaal echt. Dit is ook een proces, één die nooit stilstaat maar wel steeds makkelijker wordt.

Wij houden ons hier voornamelijk bezig met mobiliteit voor eigen troepen.

Hoofdlading van de IED

Een wel bekende kreet daarbij is *search*. Je searcht hier bijna letterlijk tot je er bij neer valt, maar de resultaten mogen er zijn. De eerste maanden veelal niets gevonden maar de laatste tijd is het steeds meer prijs. Het blijkt dat de technieken werken want als er een IED ligt halen we hem de grond uit. Voor de rest is het een kwestie van de sua-commandant (*smallest unit of action*) continu te blijven voeden met adviezen. Af en toe worden ze pisinjdig, maar vele zijn er al op teruggekomen en zien de noodzaak nu ook. Maar jouw advies is bepalend voor zo ongeveer de gehele sua (mini-maal 40 man). Wanneer je een verkeerde inschatting maakt, betekent dit dat het levens op het spel kan zetten. De gehele route maak je de afweging, wel searchen, niet searchen en dit maakt het een verantwoordelijke baan.

Wat echter nog wel de grootste uitdaging gaat worden is het vervolgetraject terug in Nederland. Voor mij bijvoorbeeld geldt dat ik nog ongeveer 4 maanden bij de compagnie verder ga. Dit natuurlijk wel na een heerlijke vakantie te hebben gehad maar toch je begint dadelijk weer met de nieuwe boys op niveau 1. Dit gaat

voor mij en ook de anderen die nu in Afghanistan zitten flink aanpoten worden. Want oefenen met blanks, SAAB, schietbaan regels kortom vredesbeperkingen gaat niet leuk worden. En toch zie ik daar ook weer de uitdaging van, want we moeten verder en ik sta te popelen om mijn kennis met anderen te delen, net zoals ze dat bij mij ook hebben gedaan.

Het werk is leuk, uitdagend, elke dag is echt weer anders en het motto dat hier veelal speelt is 'niets is zeker en zelfs dat niet'. Dit maakt het soms lastig en soms verschijnen er even teleurgestelde gezichten maar je moet jezelf motiveren en verder gaan.

Echter de kameraadschap die je ervoor terug krijgt is een kroon op je werk!

(.)

**) U ziet hier geen achternamen staan. Dit is noodzakelijk om de veiligheid van het uitgezonden personeel en hun achterban te verhogen. Daarom worden in defensiepublicaties alleen voornamen gebruikt. (red)*

De Kenschets

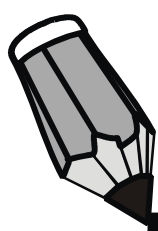

actdag 2007

Advertentie

CIED aan de andere kant van het hek

sgt1 Marco, OPC Pagnpel, 413 Pagnpie

Sgt1 Marco is op uitzending in Afghanistan en maakt deel uit van TFU2. Hier bekleedt hij de functie Counter IED¹ (CIED) en werkt onder de G2 van de TFU-staf. Marco schrijft over zijn ervaringen op gebied van CIED. In het voorgaande nummer heeft Marco geschreven over de voorbereiding van een pagnpel. Hierin beschreef hij dat de Genie een rugzak heeft met daarin vele gereedschappen en dat afhankelijk van de situatie, de genist keuzes zal moeten maken welke hij gebruikt.

TERUGBLIK

Kijkend naar de voorbereiding die we hebben gehad, kunnen we daar wel een aantal conclusies aan verbinden. Als we kijken wat we aan opleidingen in onze rugzak hebben meegenomen missen er nog een aantal essentiële gereedschappen.

- Conform de Leidraad Genie moeten we in staat zijn om IED's te vernietigen als er geen EOD-capaciteit is en er operationele noodzaak is. Gedurende TFU2 is het al meerdere keren voorgekomen dat groepscommandanten van de Genie voor de keuze stonden hoe ze een IED moesten vernietigen. Anders gezegd ze hadden op dat moment niet de kennis of ervaring om de juiste *Rendering Save Procedure* (RSP) toe te passen. We moeten ons ook afvragen wat de consequenties zijn van deze tak in de beslissingsboom? Het betekent in ieder geval dat er hard gewerkt dient te worden aan een nauwe samenwerking met de EOD. Daar is ook niet alle kennis aanwezig op gebied van IED's en het toepassen van een RSP, maar ze gaan wel naar cursussen en zijn het hele jaar bezig in hun vakgebied. Daar mag de Genie zich eens achter de oren gaan krabben waarom mijnen – explosieven nog steeds geen vakgebied is.

- Het optreden van de Genie is gebaseerd op *route*

*clearance*². Indien een route valt binnen een *IED HIGH RISK AREA*³, dan wordt de route aangemerkt voor een *preplanned route clearance*. De techniek die ze hiervoor gebruiken is gebaseerd op de grootste dreiging op dit moment in Uruzgan, namelijk de *Victim Operated IED (VOIED)*, waarbij deze wordt geïnitieerd door een *pressure plate*. Tijdens de opleiding in de voorbereiding werd hier niet diep genoeg op ingegaan.

- Hoe gaan we de IED *area* daadwerkelijk veiligstellen. Het is *“not done”* om de IED achter te laten in de grond⁴. Het uitvoeren van een *AREA clearance* rondom een IED vraagt gedegen kennis en ervaring. Maar ook hier komen we tekort door het gebrek aan de noodzakelijke specialisatie.
- Hoe gaan we een cordon inrichten tbv de 360 beveiliging als we statisch zijn gedurende de *clearance* operatie. Er zal overleg moeten plaatsvinden met de *key players* ter plaatse, waarin de Genie advies moet geven⁵.

- Gezien de IED dreiging wordt bijna elke verplaatsing uitgevoerd met een genie-element. Helaas is er te weinig geniecapaciteit om aan alle wensen te voldoen. De Infanterie moet hierdoor meer kennis en ervaring opdoen om ook op dit gebied in hun eigen *force protection* te voorzien.

Er moet meer geïnvesteerd worden om de kennis en ervaring op gebied van mijnen en explosieven naar een hoger niveau te tillen.

ANDERE KANT VAN HET HEK

De functie CIED is aan het de andere kant van het hek. Daarmee bedoel ik dat ik nu eens niet op de werkvloer sta als uitvoerder, maar mag werken als voorbereider en verwerker.

Een functie die op voorhand is weggelegd voor officieren gezien het niveau van vergaderingen en analyses. Daarnaast dient een onderofficier aanwezig te zijn met specialistische kennis die rapportages van de werkvloer kan analyseren. Op het moment van schrijven wordt de functie helaas alleen bekleed door ondergetekende.

Het werken aan de andere kant van het hek geeft wel een goed beeld van hoe het proces nu in zijn werk gaat. Sta je als pelotonskader(of onderdeel daarvan) te roepen om informatie, zou het goed zijn om te weten wat er aan de andere kant van het hek gebeurt. Informatie voldoende.

De stelling dat een groepscommandant niet hoeft te weten wat er op niveau 4 of 5 gebeurd, is dan ook onzin.

Het werk wat op niveau 4 / 5 / 6 dient te gebeuren wordt nauwelijks getraind in Nederland. Het rapporteren, registreren en archiveren om uiteindelijk te kunnen analyseren is niet gebruikelijk binnen de Genie. Tijdens oefeningen worden vooral groepscommandanten gevraagd om rapportages in te leveren maar wat gebeurd er dan mee? Tijdens oefeningen worden ze hooguit gecontroleerd of ze juist en compleet zijn ingevuld. Maar verder komen ze niet.

Rapporten gemaakt in Uruzgan worden geregistreerd, gearchiveerd en geanalyseerd. Niet alleen in Uruzgan maar ook in Nederland, Canada, Amerika, Australië en Engeland.

De andere kant van het hek betekent dat er veel mensen vertrouwen op informatie die accuraat en current is. Dat is vaak erg lastig daar de dreiging wordt samengesteld op basis van feiten en aannames. De feiten worden onder andere uit het archief gehaald van genierapportages. Aannames zijn vaak een stuk lastiger. Zeker omdat iedereen wel een mening heeft betreffende CIED en op ieder niveau doen ze hun eigen aannames. Dat is iets wat aan de andere kant van het hek gestroomlijnd moet worden. Alles wat te maken heeft met CIED dient via het bureau CIED verzameld te worden om tot een eenduidige aanname te komen.

COUNTER IED

CIED, het is en blijft een *hot item*. Zoals al gezegd, iedereen vindt er iets van en heeft er een mening over. Gedurende mijn uitzending heb ik veel werkbezoekers langs zien komen die allemaal geïnteresseerd zijn in het werk en de producten. Niet vreemd dat er zoveel mensen in geïnteresseerd zijn, de IED's hier in Uruzgan staan bovenaan de lijst van mogelijke dreiging. Er zijn echter zoveel spelers op gebied van CIED, dat iemand het heft in handen moet nemen om ze samen te brengen om tot een goed product te komen. We leren snel en zeker, de jongens die het werk opknappen op de werkvloer. Op het hogere niveau vindt nu ook overleg plaats zodat we misschien mogen gaan dromen van het vakgebied mijnen en explosieven.

sgt1 Marco, ISAF.NLDTFU.G2.ASIC.CIED

1 IED = *Improvised Explosive Device*

2 Clearance is de aanduiding voor alle technieken en tactieken om een route of gebied vrij te maken van explosieven. Een veel gebruikte term is route search echter de technieken toegepast in Uruzgan zijn beter te omschrijven als route clearance.

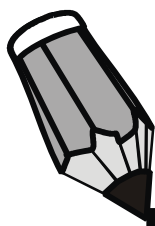
3 Een IED HIGH RISK AREA is gebaseerd op de dreiging in het gebied afgaande op IED incidenten, rapportages en de aanwezige gebiedsdreiging.

4 Dit is 1x gebeurd en 3 weken later kregen we dezelfde IED op een andere locatie alsnog terug.

5 De huidige tactieken van de Taliban zijn namelijk niet alleen gericht op de route maar ook op de overwatch locaties.

(.)

Advertentie

Blijf warm weer de baas met de PORT-A-COOL

De Nederlandse zomers worden steeds warmer. Airconditioning vormt echter niet meer de enige manier om te zorgen voor een aangenameer klimaat: het bedrijf Life's Cool heeft namelijk de Port-a-cool geïntroduceerd op de Europese markt. Het gaat hierbij om een mobiel koelsysteem dat de temperatuur 5 tot 26 graden omlaag brengt én zeer weinig energie verbruikt. Ook binnen Defensie kan de Port-a-cool, letterlijk en figuurlijk, voor een frisse wind zorgen!

HITTE

Wie herinnert zich niet de zinderende hitte van afgelopen zomer: ons land kreeg te maken met de warmste juli-maand ooit en temperaturen boven de 30 graden waren meer regel dan uitzondering. En als we de weerkundigen moeten geloven, blijft het hier niet bij en zullen de Nederlandse zomers in de toekomst steeds warmer worden. Kortom: de aanschaf van koelapparatuur vormt heden ten dage absoluut geen overbodige luxe!

KOELEN

Airconditioning is niet meer de enige mogelijkheid om een ruimte te koelen. Het bedrijf Life's Cool heeft begin vorig jaar namelijk de zogeheten Port-a-cool geïntroduceerd op de Europese markt. Het gaat hierbij om een verplaatsbare luchtkoeler met een verdampings-systeem. „Het principe van de Port-a-cool is heel eenvoudig: door de verdamping van water wordt koele lucht geproduceerd. Hierdoor kan de temperatuur 5 tot 26 graden omlaag worden gebracht”, zo zegt Eric Kroon van Life's Cool. Hij kwam in 2005 in aanraking met de Port-a-cool via een Duits bedrijf, dat de machine geïmporteerd had vanuit de VS. Kroon zag meteen mogelijkheden voor dit product op de Europese markt en trad in contact met de Amerikaanse producent van Port-a-cool. En met resultaat: sinds begin vorig jaar is Life's Cool officieel dealer van de Port-a-cool en belevert het bedrijf de gehele Europese markt.

VOORDELEN

De Port-a-cool biedt diverse voordelen ten opzichte van traditionele airconditioning. In de eerste plaats werkt deze machine op plaatsen waar een gewone airco niet kan worden ingezet of te kostbaar is. „Bij de Port-a-cool is het bijvoorbeeld niet nodig om deuren en ramen dicht te houden. Daarnaast ligt het energieverbruik van deze machine ongeveer tien keer zo laag als bij een reguliere airco en is deze dus een stuk goedkoper”, legt Kroon uit.

Maar er is méér. De Port-a-cool is namelijk ook makkelijk in onderhoud: af en toe een doekje erover en één keer per jaar de motor oliën volstaat. „Daarnaast is het apparaat heel eenvoudig te bedienen, iedereen kan ermee omgaan.”

TOEPASSINGEN

De Port-a-cool is verkrijgbaar in vier verschillende maten: de kleinste machine kan een oppervlak van 75 m² koelen en de grootste bestrijkt 325 m². De kleinste variant is ook verkrijgbaar met eigen watertank, de andere machines dienen bij voorkeur te worden aangesloten op de waterleiding. Is dit niet mogelijk, dan kan een losse watertank bijgeleverd worden.

De toepassingsmogelijkheden van de Port-a-cool zijn heel breed, zo geeft Eric Kroon aan. „De Port-a-cool is bijvoorbeeld ideaal voor werkplaatsen; doordat het klimaat verbetert neemt de arbeidsproductiviteit significant toe. Maar ook in keukens en in tenten vormt deze machine de perfecte manier om te zorgen voor een stukje verkoeling. De Port-a-cool is dan ook zeer geschikt voor gebruik binnen de Defensie-horeca.”

AFGHANISTAN

Volgens Kroon is de koelmachine daarnaast perfect inzetbaar tijdens buitenlandse missies, bijvoorbeeld in Afghanistan. De Port-a-cool kan hier bijvoorbeeld gebruikt worden voor tentkoeling en voor koeling van de keukens. Tevens kunnen de units worden ingezet om het energieverbruik terug te dringen of om de airconditioning te ondersteunen, wanneer deze onvoldoende koelcapaciteit heeft. „Dit laatste zorgt tevens voor een beter klimaat omdat airconditioning de lucht zeer droog maakt en de unit vocht toevoegt”, legt Kroon uit. Hij geeft aan dat de Port-a-cool ook gebruikt kan worden bij werkzaamheden in de buitenlucht. En omdat een filter op de machine geplaatst kan worden, wordt ook het stof uit de lucht gefilterd. „Daarbij kan de Port-a-cool de temperatuur in landen als Afghanistan wel met zo'n 26 graden omlaag brengen. Dit vanwege de lagere luchtvochtigheid. Kortom: met de Port-a-cool blijf je warm weer te allen tijde de baas!”

VOOR MEER INFORMATIE:

Life's Cool Europe
Keenseweg 133
4871 JX ETTEN-LEUR
T: +31 88 999 66 66
F: +31 88 999 66 99
E: sales@lc-europe.com
I: www.lc-europe.com

Er leiden vele wegen naar Rome, en als je al een eind op weg bent is het niet verstandig om je oude schoenen weg te gooien als je nog geen nieuwe hebt. Het nemen van een besluit kun je echter ook niet te lang uit stellen.

Nieuw Opleidings- en Trainingsbeleid, wat kun je er mee ?

aooi Anton van der Galien, opleidingsontwikkelaar, staf OTCGenie

In de Promotor van december 2005, die als thema verkenningen heeft, wordt tweemaal verwezen naar PTE'n.

1. Namens de redactie wordt in een vooruitblik naar de volgende uitgave medegedeeld: Het Programma van Taken en Eindeisen is geschreven, echter het vervolg heeft nog veel voeten in de aarde. Wat hebben we nog te doen?
2. In het artikel "Opleiding Genieverkenner" staat geschreven: Op dit moment worden in opdracht van CLAS aan de hand van de PTE'n van niveau V(bataljon), met behulp van een MSA(Missie Systeem Analyse), de PTE'n voor de Genie niveau IV, III en II vastgesteld. Dit heeft mogelijk ook gevolgen voor de functieanalyse van de commandant genieverkenningsgroep. Deze gevolgen zullen dan ook worden meegenomen in de opleiding. Het artikel dat nu voor u ligt heeft als doelstelling inzicht te geven in het opleidingsproces en mogelijk aan te zetten tot een bijdrage aan een nog beter opgeleide genist en nog beter getrainde genie-eenheden.

OPLEIDINGSPROCES

Hieronder een schematische weergave van het opleidingsproces zoals dat te vinden is in het BOC (Beleid Opleiden COKL), de voorganger van het LOT (Leidraad Opleiden en Trainen). Het schema geeft de stappen weer die moeten leiden tot het uitvoeren van een compleet opleidings- en trainingsplan (OTP) voor een systeem (eenheid of deel ervan b.v. brugleggende tankgroep) en de functionarissen die ervan deel uit maken.

De samenvattende beschrijving wordt aangevuld met op de toekomst gerichte aspecten. Er wordt niet ingegaan op de

missie- en systeemanalyse en een taak-analyse om de kwalificaties van de functionarissen binnen het systeem vast te stellen.

2. ONTWERPEN.

Tijdens het ontwerpproces moet de opleidingsinhoud, mogelijk met verschillende opties, worden vastgesteld en met de werkvloer worden teruggekoppeld. Ten tijde van het GOC resulteerde dit in een syllabus die over het algemeen op het opleidingscentrum werd uitgevoerd.

Het LOT vormde een OTCGenie. Die toegevoegde T leidt ertoe

dat het totale opleidings en trainingstraject beschreven moet worden. D.w.z. het OTP is niet alleen voor het individu maar ook voor niveau II, III, IV trainingen voor alle systemen bij

eveneens van invloed zijnde management aspecten.

Het is van essentieel belang dat het opleidingsproces begint en eindigt op de werkvloer. De behoefte aan O&T (Opleiding en Training) ontstaat bij CLAS. Het effect wat met O&T bereikt dient te worden moet voldoen aan de behoefte van de eenheden op dat moment.

1. ANALYSEREN

Tijdens het analyseproces worden op de werkvloer de taken die een systeem moet kunnen uitvoeren onderzocht en ontleed. Vanuit de taken worden de opleidingsdoelen (eindeisen) geformuleerd waaraan het systeem moet voldoen om een verantwoorde invulling te kunnen geven aan de taken. Aan functionarissen in dat systeem worden taken toebedeeld en vertaald naar eindeisen/competenties. Deze eindeisen bevatten benodigde kennis, algemene militaire aspecten, functionele (genie) aspecten, vorming en indien van toepassing leiding geven. Tevens worden de eigenschappen van de doelgroep vastgelegd. In het BOC was dus reeds sprake van een

de Genie. Deze trainingen worden dan bij de parate eenheid uitgevoerd.

3. UITWERKEN

Het uitwerkproces leidt tot leerstof, onderwijsleermiddelen, toetsen, uitproberen, bijstellen en uiteindelijk tot een effectief en efficiënt leerplan vastgelegd in een syllabus.

In de toekomst komen in dit stadium ten behoeve van de niveau II, III en IV trainingen bij CLAS, ook Training Support Packages (TSP) tot stand. Deze zijn gebaseerd op een relevant scenario en compleet met checklists voor de te behalen trainingsdoelen. Gezamenlijk opwerken met manoeuvre eenheden is van groot belang.

4. ORGANISEREN

In het organisatieproces werd tot op heden afgesproken wanneer individuen een opleiding volgden op het opleidingscentrum, zichtbaar gemaakt in een jaarproductieplan en les-

roosters. De realisatie van voldoende gekwalificeerde instructeurs was en is hierbij ook van toepassing. De uitdaging voor de toekomst is om de generieke oftewel algemeen (voor alle gevallen van toepassing) beschreven niveau II,III,IV trainingen bij de parate eenheid gerealiseerd te krijgen. Een structurele communicatie tussen OTC en eenheid is hierbij een essentieel.

5. UITVOEREN

Binnen het uitvoeringsproces onderscheiden we lesvoorbereiding, uitvoering van de lessen en toetsing en evaluatie van de initiële opleiding.

De trainingsondersteuning bij CLAS door het OTC zal vergezeld moeten gaan van gedegen voorbereiding en een consequente evaluatie. Samen met de verwerking van de Lessons Learned moet dit leiden tot een bij-de-tijdse O&T van professionele kwaliteit.

PTE'N

In oktober 2005 zijn, onder leiding van het OTCGenie, alle mogelijke taken voor alle genie eenheden vastgelegd. Dit gebeurde tijdens een sessie van een week waar alle functie-niveau's van de Genie, van plaatsvervangend bataljonscommandant t/m opvolgend pelotonscommandant, vertegenwoordigd waren.

De taken zijn geanalyseerd van hoog naar laag oftewel van brigadeniveau (VI) naar groepsniveau (II). Naast de taken zijn ook per niveau de staftaken beschreven. Dit betekent dat taken/werkzaamheden voor de commandogroep van een peloton, maar ook de taken/werkzaamheden voor de groepscommandant zijn vastgelegd.

Om een duidelijk beeld van de inhoud van de taken te verkrijgen moet er een voorwaarde en een norm aan de taken gesteld worden. Aan genoemde analyse zijn geen beperkingen, voortkomende uit een bepaalde opdracht of missie, gesteld. Dit betekent dat alle mogelijke voorwaarden, waaronder de taak verricht moet kunnen worden, beschreven zouden moeten worden, wat natuurlijk leidt tot onuitvoerbaarheid v.w.b. opleiden en trainen. Ook de normering van de taak kent dan alleen personele en materiële beperkingen.

Tijdens het analyseproces worden per niveau de eisen bepaald die gesteld moeten worden aan eenheden(systemen) die de taken moeten kunnen uitvoeren.

Bij de formulering van eisen moet van elk systeem bij de Genie, (er zijn er 150) nagegaan worden welke bekwaamheden er verlangd worden om de taken te kunnen uitvoeren. Deze bekwaamheden moeten vertaald worden naar de functionarissen die deel uit maken van het systeem. Dit gebeurt tijdens de Missie, Systeem en Functie Analyse.

De PTE'n en de MSFA zijn onderdeel van het analyseren en is het begin van het opleidingsproces. Commandanten van eenheden zijn ook hier verantwoordelijk voor een materie-deskundig advies en het nemen van beslissingen t.a.v. het te bepalen beleid. Het begint dus op de werkvloer en is de basis van het ontwerpproces.

OUDE SCHOENENWIJSHEID UIT DE OPLEIDINGSHOEK

1. DE FUNCTIEANALYSE.

In een grijsgroen verleden waren er centraal bij de KL functie analisten opgenomen. Deze functionarissen gingen na opdracht de werkvloer op, met in de hand VS 2-1600 (Handleiding voor de Functie-Analist) hun werkwijze bestond uit:

1. Analyseren van de opdracht.
2. Verzamelen basisinformatie.
3. Samenstellen van de ontwerp-analyse.
4. Onderzoek bij de gebruiker.
5. Nagaan bruikbaarheid analyse voor opleidingsontwikkeling.
6. Inwinnen commentaar bij de tekengemachtigde.
7. Afronding.
8. De functieanalyse.

De tekengemachtigde was degene die formeel bevoegd was om de analyse goed te keuren. Voor de Genie was dat C-101Gngpp (Geniegevechtsgroep). Ook werd de analyse van een nieuwe functie in dit VS beschreven. Deze functieanalyse was het begin product voor de opleidingsontwikkelaar.

De Functie-Analist is uit de organisatie verdwenen.

VI	V	IV	III	II	Taakomschrijving eenheid
201					UITVOEREN MOBILITEITS OPERATIES
	201.01				OVERWINNEN HINDERNISSEN
		201.01.01			OVERWINNEN HINDERNISSEN
			201.01.01.01		OST AMFIBISCHE OVG
				201.01.01.01.01	VOORB VAN LOC (bewijzing, fuik, etc)

MSFA

De missie van de Krijgsmacht bepaalt de taken die CLAS moet kunnen uitvoeren. Middels een analyse van die taken, bij voorkeur aan de hand van een missie/opdracht, kunnen we komen tot de omstandigheden waaronder die taken verricht moeten worden en een normering van die taken.

2. HET ANALYSEPROCES

Het al eerder genoemde BOC had voor het ontstaan gat de oplossing en schrijft letterlijk: "De werkzaamheden binnen het analyseproces zijn nauw gerelateerd aan doctrinevorming, het werkterrein van de externe plannen functie van het OC en aan het ontwerpen van de opleiding. Het verdient daarom de voorkeur deze activiteiten gezamenlijk in het Kenniscentrum van

het OC onder te brengen.”

Daaraan toegevoegd kan worden dat in het referentiemodel van OTCO de functionaliteit MSFA ondergebracht is in het Kenniscentrum. Verder is de functionaris belast met het verwerken van *Lessons Learned*, een essentieel element in het analysedeel van het opleidingsproces, ook opgenomen in de organisatie van het Kenniscentrum.

3. UITWERKEN VAN SYLLABI

Een aanbeveling in het eindrapport van de PKI (Projectgroep Kwaliteit Instructeurs) d.d. jan 2000: “Doe voorstellen voor de inzet van instructeurs in de uitwerking van syllabi en verwerk die in het bedrijfsplan van het O(T)C.”

De LOT beschrijft het O&T-proces binnen het CLAS op hoofdlijnen en biedt daarmee overzicht en samenhang. Deelaspecten van de LOT worden gedetailleerd uitgewerkt in handboeken, die concrete handelingsvoorschriften bieden voor de uitvoering.

ENKELE OUDE, NIEUWE EN KNELLEND SCHOENEN UIT HET LOT

Opleiden, trainen en vormen is voor CLAS het primaire proces.

De (operationele) commandanten zijn verantwoordelijk voor O&T van hun eenheden.

Het individueel opleiden en trainen van militairen is derhalve een ondersteunend proces, dat deel uitmaakt van het vervullen van de personeelsbehoefte.

Het kunnen uitvoeren van gevechtoperaties, als zwaarste optie, vormt bij de O&T het vertrekpunt.

Opleiding en training zijn een voortdurend en progressief proces. De instroom van nieuw personeel en de frequente functiewisselingen nopen tot voortdurende O&T.

De hoge kwaliteit en professionele aanpak waar hierbij sprake van is vereist met name de inzet van de materiedeskundigen van zowel de CLAS- als OTCO-werkvloer.

Het schrijven van scenario's en trainingen door OTCO heeft, in het LOT beschreven, voordelen.

De behoeftestelling, die door het materiedeskundige OTC in overleg met behoeftesteller is uitgewerkt, betreft niet alleen de inhoud van de O&T (omschreven in competenties en concrete O&Tdoelen), maar ook de duur, omvang, frequentie, benodigde personele en onderwijsleermiddelen, etc.

De uitwerking van de O&T-behoefte wordt voor vaststelling voorgelegd aan Staf OTCO en daar kritisch geanalyseerd, zowel kwalitatief (zijn de gevraagde kwalificaties wel terecht?) als kwantitatief (kloppen de opgevoerde aantallen op te leiden personen?)

De OTP'n worden ontworpen door gekwalificeerde Opleidings- en Trainingsontwikkelaars. Zij formuleren de competenties en daaruit afgeleide O&T-doelen en ontwerpen het O&T-traject.

De C-OTC dient erop toe te zien dat zijn Kenniscentrum de O&T-consequenties van wijzigingen in doctrine en/of werkwijze, invoering van nieuw materieel tijdig meeneemt en coördineert met de functionarissen die de O&T-trajecten moeten ontwikkelen. E.e.a. wordt door Staf OTCO bewaakt.

HOE NU VERDER ?

Zijn de benodigde randvoorwaarden duidelijk voor de nieuwe systematiek ?

Wie gaat bij de Genie de MSFA doen?

Nemen we tijd van instructeur, de groepscommandanten, de opc, de csm en de smo (materiedeskundigen) ten behoeve van het analyse en ontwikkelproces?

Hoe gaan we om met vorming, competenties, thematisch onderwijs, OVG, inlichtingen?

Is de behoefte van eenheden bij het OTC voldoende duidelijk?

Hoe snel wordt die behoefte in opleiden en trainen omgezet?

Er leiden vele wegen naar professionele, effectieve Opleiding en Training. Laten we niet de weg kiezen die er niet heen leidt. En als we geen nieuwe schoenen nemen laten we dan op een verantwoorde manier de oude stappers herstellen.

We zijn nauwelijks verder dan in december 2005. Opleiden en trainen is een zaak van alle genisten. Er is behoefte aan beleid en structuur. We steunen te veel op de informele “ouwe jongens krentenbrood” manier. Door ontbreken van beleid, niet functioneren van automatisering en onbekendheid met systemen komen veel problemen op de werkvloer en dus bij onze “ruggengraat” terecht. Ook dit is niet nieuw, generaal Eisenhower bevestigde dat destijds door zijn uitspraak: “The sergeant is the army”.

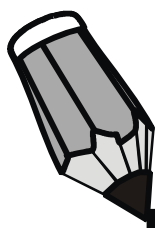
Oude en nieuwe processen en procedures werken niet als opdrachtgevers en uitvoerders in gebreke blijven. Er zullen prioriteiten gesteld moeten worden. Er zullen duidelijke opdrachten moeten komen.

Mogelijk dat de parate Genie, het Kenniscentrum en de Sectie OTK beginnen met het formuleren van de eisen van Niveau III Pagnbat en Niveau III Gnbat. Dit leidt dan tot TSP'n voor niveau III en II en tot de opleidingen van pc, opc, gpc, plv gpc en korporaals/soldaten van die eenheden. Het formuleren van deze eisen is slechts een begin.

Mogelijk is de tijd aangebroken voor een nieuwe Genieale OPCOTCO O&T start.

(.)

Advertentie

Een bijzonder jubileum

kol b.d. Bert van der Veen

Rasmuzikanten van het voormalig Fanfarekorps der Genie hebben elkaar in september 1997 weer gevonden en vieren dit tien-jarig jubileum in september 2007 met hun Fanfare-orkest, genaamd 'Oud-leden Fanfarekorps der Genie' (OLFKG).

Het Regiment Genietroepen, het oudste Regiment van de krijgsmacht, vierde in 1998 haar 250-jarig bestaan en hieraan werd in de jaren daarvoor ruime bekendheid gegeven in diverse geniebladen en media. Vanuit een particulier initiatief werd in begin van het oprichtingsjaar vrijwel alle, dienstplichtige, oud-muzikanten van de 'Geniekapel' zoals het fanfarekorps in de volksmond werd genoemd, uit te nodigen voor een eerste bijeenkomst en repetitie. Uitgangspunt was om het orkest voor te bereiden op de festiviteiten en muzikale activiteiten tijdens de viering van 250 jaar Regiment Genietroepen in 1998.

Met veel enthousiasme kwamen de oud-muzikanten op 20 september 1997 uit heel het land bijeen in de Lunettenkazerne te Vught voor hun eerste repetitie; deze datum hanteren we dan ook als de oprichtingsdatum voor het OLFKG. Dankzij de inzet van de initiatiefnemers en met de facilitaire steun van Defensie, konden deze oud-dienstplichtig muzikanten elkaar weer treffen en met elkaar musiceren. Dat de onderlinge band tussen hen groot is, moge blijken uit het feit dat velen elke maand de moeite nemen om op de vrije zaterdag af te reizen naar Vught om daar te repeteren. Tijdens deze bijeenkomsten worden de banden van weleer aangehaald en tonen zij hun muzikale kwaliteit in het orkest. Het moge duidelijk zijn dat vele oud-kameraden uit de diverse lichteningen elkaar weer vonden en dat gezelligheid en muziek maken gelijk op gingen.

Het eerste optreden van het OLFKG was de commando-overdracht op de Prinses Margrietskazerne in april 1998. De diverse optredens tijdens het 250-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen in 1998 waren een groot succes. Reden genoeg om het orkest voort te laten bestaan. Dat is mede te danken aan de faciliteiten van het Regiment en de saamhorigheid van de leden van het orkest. Zij ontwikkelden zich tot een hecht korps van een hoog muzikaal gehalte.

Na aanvankelijk te hebben opgetreden in gevechtokleding van de Koninklijke Landmacht, werd rond de eeuwwisseling duidelijk dat een Korps met een dergelijke potentie een betere outfit moest hebben. Door diverse giften van culturele organisaties en met steun van (delen) van Defensie, alsmede uit de omzet van optredens en eigen bijdrage van de leden, kon een replica van een historisch Genie-uniform uit 1888 worden aangeschaft voor alle leden. Door de reorganisaties van de muziekkorpsen binnen Defensie rond de eeuwwisseling, bestond er geen directe één-op-één-relatie meer tussen het Regiment Geniet-

roepen en een defensie beroeps-orkest.

Dit was voor het Regiment Genietroepen de aanleiding om het **OLFKG** aan te stellen als officieel Regimentsorkest van het Regiment Genietroepen:

een unieke situatie waar het OLFKG bijzonder trots op is. Hun optredens zijn velerlei en van een zeer hoog muzikaal gehalte.

Jaarlijks treden zij op in diverse taptoes, waaronder de Duitse Bundesmusikparade die alle grote steden van Duitsland en Oostenrijk aandoet. Inmiddels hebben zij in

vele andere West-Europese landen hun muzikale kwaliteiten laten horen tijdens taptoes.

De huidige dirigent *), **Kapitein b.d. der Grenadiers Gerard Weijers**, heeft in zijn actieve loopbaan zijn muzikale sporen verdiend door ondermeer solist te zijn geweest bij de Koninklijke Militaire Kapel en later hoofd van het Bureau Militaire Muziek; daarnaast heeft hij orkesten uit de vaandel – en superieure afdeling gedirigeerd en zwaait hij nu met veel plezier de muzikale scepter over zijn genisten.

Deze rasmuzikanten hebben plezier in het musiceren en zullen ter gelegenheid van hun tien-jarig bestaan een concert geven in Theater De Speeldoos in Vught op **zaterdagavond 22 september 2007**.

De omvang van dit orkest, circa 65 muzikanten, waarin alle fanfare-instrumenten aanwezig zijn, resulteert in een bijzonder mooie klankkleur waarin alle 'partijen' zijn vertegenwoordigd. Het zal u niet verbazen dat zij, als Regimentsorkest, uiteraard ook de Genietradities hierbij in ere houden.

Nadere bijzonderheden over het orkest kunt u vinden op onze website www.olfkg.nl

U als lezer van dit blad kunt dit unieke orkest in stand houden met uw genieverleden.

Bespeelt u een fanfare-instrument en spreekt het OLFKG u aan, dan kunt u wellicht deel gaan uitmaken van dit orkest, of in uw omgeving zullen allicht een aantal mensen zijn die voorheen bij de Genie hebben gediend. Inspireer deze mensen om lid te worden.

Een blik op onze website is voldoende om een goed beeld te krijgen wat we allemaal doen en daar staan tevens de repetitie-data van onze maandelijkse bijeenkomsten in de Lunetten en Van Brederordkazerne in Vught op. U bent altijd welkom om deze te beluisteren.

Samenzijn en musiceren is belangrijk en tevens het gevoel dat je voorheen bij de Genie diende en er nu weer terugkeert. Dit jaar staan veelzijdige optredens op ons programma in eigen land maar ook daarbuiten. In 2008 zijn in mei de Open Dagen van de Genie, het Regiment is dan 260 jaar oud. Ook wij zijn dan aanwezig met ons orkest.

respons en men was verrast dat er een reünistenorkest van de Genie werd opgericht.

Vanaf maart tot en met september 1997 werden door de initiatiefnemers en defensie-vertegenwoordigers de nodige voorbereidingen getroffen. Op 20 september 1997 was de eerste samenkomst op de Lunettenkazerne; hier

kwamen ongeveer 120 muzikanten. Een gedeelte kwam uit nieuwsgierigheid en lieten het verder afweten, maar uiteindelijk bleven er ca 75 muzikanten over.

*) De kolonels Reinhoudt, De Ruyter en van Baal

*) De regimentsadjudanten Joop van den Tillaard en Sjors Maas

Voor info van dit orkest kunt u bellen/mailen naar:
H. Danvers, Ravelstraat 6, 3438 XK Nieuwegein, telefoon
030 - 603 64 31,
E-mail: hdanvers@casema.nl
of

A. de Kluijver, Goudenregenplantsoen 191, 2982 TD
Ridderkerk, telefoon 0180
- 41 52 15, E-mail: a.de.kluijver@hetnet.nl

Kolonel b.d. Bert van der Veen

Voorzitter Stichting tot Behoud van het OLFKG

*) Oud-dirigent bij oprichting Rino van der Luyt (was dirigent geweest van de Douane Harmonie) en daarna Co van der Kolk (betrokken bij oa oprichting Beatrix Band te Hilversum)

Naschrift betreffende de initiatiefnemers:

Tijdens de laatste reünie van het Fanfarekorps der Genie in de Maaspoort Den Bosch op 1 juli 1995, namen Hans Danvers, Rino van der Luyt, Henk Mandjes, Arie de Kluijver en Thijs Weijers het initiatief om regelmatig bij elkaar te komen. Hans Danvers had toen reeds het idee om een reünistenorkest te vormen. Toen in 1995 het Fanfarekorps der Genie werd samengevoegd met Limburgse Jagers en de lichte van Hans Danvers tijdens hun reünie op 13 april 1996 enthousiast reageerde, stond het besluit vast om het OLFKG op te richten.

In de Utrechtse krant stond in oktober 1996 een berichtje dat het Regiment in 1998 haar 250-jarig bestaan zou vieren met Open Dagen. Hans Danvers nam contact op met Generaal De Vos die enthousiast reageerde op de plannen om het OLFKG op te richten en de het Regimentslusttrum in 1998 muzikaal te omlijsten.,

Vele genie-autoriteiten hebben deze plannen daadwerkelijk ondersteund en hier moeten met name de toenmalige Regimentscommandanten *) en Regimentsadjudanten *) worden gememoreerd. Onze huidige adviseur, Lkol Ruud Boeije, was toentertijd ook reeds een stuwende kracht bij de realisatie van het orkest.

Begin februari 1997 heeft Hans Danvers 750 uitnodigingen naar oud-muzikanten van het Fanfare-orkest der Genie verstuurd voor deelname aan het orkest en met het verzoek voor eind maart te reageren. Hij kreeg een behoorlijke

(.)

Herinneringen aan Rijksvaartuig 29

*Kapitein b.d. Wim Hijdra, met een geheugensteuntje van:
Adjutant b.d. Piet van Haaften en Adjutant b.d. Dick van Pelt*

De RV 29 werd in 1954 gebouwd volgens de bouwtekeningen van de "Dolfijn" een bergingsvaartuig van het duik- en bergingsbedrijf Tak te Maassluis. De toenmalige commandant van de Vaar en Duikerschool de majoor Chris Brugma zei bij die gelegenheid en nog vele malen daarna: "Die mensen moeten er tenslotte hun geld mee verdienen, dan moet het wel goed zijn". Het schip was van het type blazer, waarmee de vissers van de Zuid-Hollandse eilanden visten op zee en zich later gingen bezig houden met de berging van schepen. Benedendeks bevond zich een verblijf met acht kooien en een kleine kombuis, een ruim waarin duik- en bergingsmaterieel werd opgeslagen en de machinekamer. De drie ruimten werden door waterdichte schotten van elkaar gescheiden. Bovendeks bevond zich de midscheeps geplaatste stuurhut, met vlak daarachter een bergingspomp, waarmee ook vast materiaal, zoals modder en zand kon worden gezogen. Voor de stuurhut bevond zich een luikhoofd, dat toegang gaf tot het ruim. Aan de voorzijde bevond zich de mast en een bergingslier. Bij de steven konden, zowel aan bakboord als stuurboord, gedeelten van de boeing worden weggenomen en koprollen worden uitgebracht. Door het inscheren van extra blokken kon m.b.v. de bergingslier over deze koprollen 50 ton worden gehesen. Met behulp van de giek kon maximaal 4 ton worden gehesen, maar door de ronde bodenvorm van het vaartuig, maakte het bij het hijsen vervaarlijk slagzij, waarbij dikwijls het water over het dek stroomde.

RV29 tijdens bergingswerkzaamheden op het Haringvliet

De RV 29 werd ingedeeld bij 901 Torpedistencompagnie een onderdeel van 460 Geniegevechtsgroep binnen het Nationaal Territoriaal Commando. Het vaartuig werd gebruikt voor het opleiden van duikers die ook bergingswerken konden uitvoeren. Wat minder bekend is dat het vaartuig herhaaldelijk werd ingezet voor het uitvoeren van civiele of militaire werkzaamheden, waarvoor het schip buitengewoon geschikt was. In de vijftiger en zestiger jaren waren er binnen Nederland weinig of geen civiele bedrijven, die gevarieerde duik- en bergingswerken konden uitvoeren in de binnenlandse wateren en daarom werd in een aantal gevallen een beroep gedaan op de genie. De onderofficieren duiker, maar ook de dienstplichtige soldaten hadden dikwijls een maritieme of technische achtergrond en waren goed in staat om aan de gestelde vraag te voldoen. Begin zeventiger jaren veranderde deze situatie. Er kwamen duikondernemingen met deskundig

duikpersoneel (veelal bij de Genie opgeleid) en werden de "oneigenlijke werkzaamheden" op grond van een concurrentiebeding gestaakt.

Nu is RV 29 een museumstuk is geworden, waarbij het zoveel mogelijk in de oude staat is teruggebracht. Het is te bezichtigen in de Rotterdamse Leuvehaven behorend tot het scheepvaartmuseum. Het leek mij een goede gelegenheid iets van mijn herinneringen neer te schrijven over de periode dat het vaartuig werd ingezet voor de werkzaamheden waarvoor het zo uitermate geschikt was.

In het begin van de periode die ik beschrijf werd ingegaan op een verzoek om wrakken van vliegtuigen te bergen die tijdens WO II waren neergestort in het Haringvliet. Daar werd toen nog regelmatig gevist en vissers haalden daar hun netten aan open. Hier werd ervaring opgedaan met de mogelijkheden die het schip bood. Dit kwam later goed van pas! Jaren daarna werd o.a. bij een berging van een Havard propellervliegtuig gebruik gemaakt van deze kennis. Het vliegtuig had op het IJsselmeer in de omgeving van Harderwijk een noodlanding gemaakt. Het toestel kon in zijn geheel worden geborgen en met behulp van de giek op het dek worden geplaatst, maar omdat RV 29 niet over ballasttanks beschikte, zou een gevaarlijke slagzij worden gemaakt. Hiervoor werd een oplossing gevonden door aan de tegenovergestelde zijde een vaartuig van de Rijkswaterstaat te bevestigen. Tijdens het hijsen werd dit vaartuig enigermate uit het water werd getild en vormde een zodanige tegenkracht dat de slagzij kon worden beperkt. Uiteindelijk stond de Havard als een reusachtige kamikaze op dek; zijn staart in de lucht, zijn vleugels over de totale lengte van het vaartuig. De piloot die de noodlanding ongedeerd had overleefd, had weinig belangstelling voor de reddingsoperatie. Het enige dat hem echt interesseerde was zijn fototoestel dat hij was kwijtgeraakt. Helaas dát werd niet teruggevonden. Dubbel jammer want anders hadden we wellicht een foto van de spectaculaire berging kunnen maken.

Tijdens WO II werden in de Nieuwe-Waterweg, tussen het vasteland van Zuid-Holland en het eiland Rosenburg, telefoonkabels gelegd. De ±10 cm dikke kabels vormden obstakels bij het uitdiepen van de Nieuwe Waterweg en de aanleg van de eerste havens in het huidige Botlekgebied. Voor het verwijderen van de kabels moesten deze worden gelokaliseerd, waarvoor gebruik werd gemaakt van oude kaarten, waarop ze waren aangegeven. Met behulp van een reactiespuut werd net zolang in de zandbodem gezocht tot de kabel werd gevonden. Daarna werd hij doorgezaagd en aan één zijde van een markeringsboei voorzien. De kabeldelen werden vervolgens één voor één met de reactiespuut blootgelegd en aan dek gelierd. Het werken op de drukke Waterweg en het regelmatig verplaatsen van de ankers naarmate de kabel werd geborgen, was, mede door de drukke scheepvaart, een extra moeilijkheidsfactor.

Steun werd ook verleend bij twee belangrijke infrastructurele werken die in die periode werden uitgevoerd: de bouw van de IJ-tunnel en de aanleg van de Rotterdamse metro.

Bij het plaatsen van betonnen funderingspalen van de IJ-tunnel werd gebruik gemaakt van een z.g. glijdende bekisting die gevormd werd door een stalen pijp met een diameter van ± 160 cm en een wanddikte van 16 mm. Twee maal is deze bekisting vastgelopen door een te hoge wrijvingsweerstand. Het deel van de stalen pijp dat boven de funderingspaal uit-

stak moest worden verwijderd, omdat in een later stadium een caisson over het werkgebied moest worden geplaatst. Civiele bedrijven beschikten op dat moment niet over de apparatuur om de pijp door te snijden, vooral niet omdat er zich achter het staal van de pijp het beton van de funderingspaal bevond. Beide keren werd het afsnijden van de pijp met succes voltooid.

Bij de aanleg van de Rotterdamse metro werd steun verleend over het totale traject dat toen werd aangelegd. Duikoperaties van leden van de bouwdirectie van de gemeente Rotterdam, met het oogmerk de kwaliteit van door aannemers geleverde werk te controleren, vonden plaats onder leiding van onderofficieren van de duikeropleiding. De directieleden, die de controles uitvoerden, waren op de duikerschool van het Genie Opleiding Centrum opgeleid. Bij het werk vanaf de RV29 (die werd ingezet toen het bouwtraject de rivier overschreed) werd ook duikers van genie gedoken. In het bijzonder gold dat voor een controle van de fundatiepalen van een van de tunneldelen (lengte ± 90 meter), nadat deze door een van de oever afschuivende grondmassa 40 cm omhoog was gedrukt en het hele tunneltraject onder de rivier vol met water liep. Het onderzoek was er op gericht vast te stellen of de fundatie hierbij niet was ontzet, wat gelukkig niet het geval was. Bij de hierboven genoemde werkzaamheden werd langdurig op grotere waterdiepten gedoken, waardoor het noodzakelijk was aan het eind van de duik decompressie uit te voeren. In verband met de lage watertemperatuur, stroomsnelheid en het opheffen van vaarstremmingen, werden deze decompressies aan dek uitgevoerd. Hiervoor werd gebruik gemaakt van een uitschuifbare éénpersoonsdecompressietank.

Op 12 juni 1967 explodeerde het met munitie geladen Rijksvaartuig 36 in de Kernhaven te Utrecht. Er vielen twee doden, talrijke gewonden en er was enorme schade aan de in de omgeving gelegen bedrijfspanden. De kade waar het vaartuig lag afgemeerd was gedeeltelijk weggeslagen. Het ongeval deed zich voor bij het laden van afgekeurde munitie. Er brak om onverklaarbare redenen brand uit. De bemanning heeft nog een poging gedaan deze te blussen, maar moest zich ijlings uit de voeten maken toen blussen niet mogelijk bleek. Na de explosie lag niet-geëxplodeerde munitie her en der verspreid, een deel op de bodem van de Kernhaven. Dit gold ook voor de resten van het schip, waarvan echter ook delen – waaronder het gehele achterschip – op de wal waren geslingerd. Er werd onmiddellijk begonnen met het opruimen van de munitie. Duikers zochten hiervoor systematisch de bodem van de Kernhaven af. De hele operatie stond onder leiding van een brigadegeneraal van de Technische Dienst. Die vond dat de berging van het geëxplodeerde vaartuig door een civiel bergingsbedrijf moest worden uitgevoerd. Maar na dagelijkse berichten in de media over de gevaarlijke staat van de niet-geëxplodeerde munitie en wellicht ook de zeer grote media-belangstelling, waren die niet bereid hier hun handen aan te branden. De teleurgestelde generaal kon niet anders dan het al eerder gedane aanbod te accepteren om de berging met behulp van de RV29 te laten uitvoeren. Aan de voorzijde van het wrak werden onderwater met een snijbrander gaten in het wrak gebrand, (eerst werden ter plaatse alle op munitie lijkende voorwerpen verwijderd) vervolgens werden hierin sluitingen met staaldraad stropen aangebracht. Via de koprollen en de bergingslier van het vaartuig werd het wrak zo ver als mogelijk boven water gehesen. Boven water werden nieuwe gaten voor sluitingen gebrand en, nadat het wrak op deze wijze voor terugglijden was geborgd, werd het boven water getrokken deel langs de waterlijn doorgesneden en met behulp van de giek overgeslagen naar de wal. Vervolgens werd dit proces herhaald net zolang tot het gehele wrak was verwijderd. Dit alles werd binnen anderhalve dag uitgevoerd. Voor dat met snijbranden werd begonnen, werd het betreffende

wrakdeel grondig schoongespoten. Eenmaal werden hierbij op de kattensporen van het vlak een aantal voorwerpen aangetroffen die wel wat weg hadden van vijzels, maar omdat wij een munitievaartuig aan het bergen waren, werd toch wat nauwkeuriger gekeken; het bleken mortiermijnen te zijn!

Voor het kunnen uitvoeren van inundaties in het kader van de landsverdediging waren in de werkhaven te Bommel een aantal pontons afgemeerd die in de Waal konden worden afgezonden om, wanneer nodig, het omringende land onder water te zetten. Toen de opvatting over de verdediging van West Europa zich wijzigde werden de werken overbodig en werd besloten het landschap in zijn oude staat terug te brengen. Hiervoor moest de werkhaven geheel verdwijnen. Obstakels bij dit plan waren twee geweldige afmeerpalen, die bij het volspuiten van de haven boven het dan ontstane grondoppervlak zouden blijven uitsteken. Besloten werd de palen boven de bodem van de haven af te branden en vervolgens om te trekken. Op die manier zouden ze geheel onder de aan te brengen grond verdwijnen. De palen bestonden aan de buitenzijde uit stalen damwand en waren hierbinnen volgestort met beton. Ze hadden per stuk een geschat gewicht van circa 100 ton. Het doorsnijden van de damwand, met aan de achterzijde beton was niet mogelijk. Daarom werd met de bergingspomp van RV29 rond de paal het bodemsediment weggezogen, om onder de betonnen kern te komen. Het doorbranden van de plaatselijk 4 cm dikke stalen planken moest volledig op de tast en het gehoor plaatsvinden (wanneer het snijden goed verliep kon je dat aan een bepaalde bromtoon vaststellen). Het doorbranden van de palen nam per paal één dag in beslag. Met behulp van de krachtige lieren (trekkracht 17 ton per stuk) van de pontons werd geprobeerd de palen om te trekken. Bij de eerste paal lukte dit niet en werd een opening in de damwand gesneden, waar een springlading in werd aangebracht, dat hielp! De tweede paal werd zonder

Enige genieonderofficieren die op de RV29 hebben gewerkt (schrijver van het artikel uiterst rechts)

springstof, alleen met de lieren, omgetrokken. De val van het gevaarte veroorzaakte een enorme vloedgolf in de haven.

In 1971 werd de RV29 ingezet voor het zoeken in de Oosterschelde naar votief-altaren van de godin Nehelennia. Zij was een inheemse godin die hier vereerd werd ten tijde van de Romeinen. Nehelennia was de beschermster van de zeelieden. Tempels met altaren waren in die tijd o.a. geplaatst in Domburg en Colijnsplaat. Tal van altaren waren al door visserlui uit de Oosterschelde opgevist. Het zoeken met duikers over het enorme bodemoppervlak van de Oosterschelde was niet echt productief. Na enige weken zoeken, met als

resultaat drie altaren en wat bouwfragmenten van een van de tempels, werd het zoeken gestaakt.

Een andere zoekactie die in de 70-er jaren werd uitgevoerd was het terugvinden van verdwenen stalen palen, die moesten worden gebruikt voor het verankeren van caissons, nodig voor de afsluiting van het Hellegat in het kader van de Delta werken. De geplaatste palen waren allen voorzien van markeringsboeien, die er echter door voorbijkomende scheepvaart (vooral tijdens nachtelijke uren) werden lek geveren.

De laatste civiele inzet van RV29 vond plaats bij het bergen van een scheepswrak in de nabijheid van Willemstad. Tijdens het aanleggen van jachtsluis in het kader van de Delta werken vormde dit een obstakel. Het gezonken vaartuig was de Telegraaf 3 of 4, een 61 meter lange beurtvaarder van de firma Fop Smit, die een verbinding onderhield tussen Rotterdam en Antwerpen. Het schip vervoerde vracht, personen en vee. De in 1857 gebouwde raderboot was in 1866, tijdens een storm op het Hellegat vergaan. Rijkswaterstaat was opdrachtgever van de werkzaamheden. Het wrak verkeerde in een deplorabele staat, omdat een duikfirma al pogingen had gedaan het met springstof te verwijderen. Er werd begonnen met het verwijderen van de kolen uit de kolenbunker. Dit karwei werd met behulp van de bergingspomp uitgevoerd. Daarna werd het wrak doormiddengesneden. Het eerste grote deel dat werd geborgen was de kolenbunker, hierna volgde de moter en de motorkamer. Al deze grote brokken werden rechtstreeks met behulp van de RV29 geborgen. Voor het bergen

van het voor- en achterschip werd een kraanvaartuig ingezet. Nadat alle grote onderdelen waren geborgen, konden de achtergebleven onderdelen met behulp van een kraan met grijper worden verwijderd. De werkzaamheden namen een aantal weken in beslag. De inzet van genieduikers en de RV29, trok vanzelfsprekend de aandacht van de duikbedrijven die in deze tijd ontstonden en een steeds grotere professionaliteit aan de dag legde. Zij zagen de inzet van

de Genie bij dit soort werkzaamheden als concurrentievervalsing, waarin ze natuurlijk gelijk hadden. Hierna werd door de Landmachtstaf besloten dergelijke steun niet meer leveren, waarmee aan een interessante periode een einde kwam.

(.)

De RV29 is terug !

Op 27 april was het dan zover: Rijksvaartuig 29, een duik- en bergingsvaartuig van de Genie uit 1953, werd opgeleverd door de projectgroep, een samenwerkingsverband van het Havenmuseum, de Rekwisietencollectie KL, het Geniemuseum en het Legermuseum. Het schip had een uitgebreide "rehabilitatie" ondergaan. In de maritieme wereld wordt hiermee bedoeld dat het schip wordt aangepast aan de moderne veiligheids- en gebruikseisen maar tevens ook zoveel mogelijk met de historische achtergrond. Duidelijk iets anders dan een restauratie, zoals we dat in de museumwereld kennen. Uiterlijk ziet het schip er weer uit zoals in 1953 maar het is de bedoeling dat het nog regelmatig gebruikt gaat worden voor dev rondvaarten vanuit het Havenmuseum in Rotterdam.

Plv Commandant der Landstrijdkrachten, genm Lex Oostendorp was bij de oplevering aanwezig, evenals vele prominenten uit de Geniewereld, oud-schippers en oud-duikers. De Regimentsadjutant van het Regiment Genietroepen was ook in Rotterdam, samen met een marketenster. Namens het Legermuseum waren Dirk Staat en Frans Smits van de partij.

Bij stralend en warm weer kon iedereen kennismaken met het opgeknapte, 25 meter lange schip. Een replica van de oude hijsmast is weer aan dek geplaatst. De machinekamer is weer voorzien van een schijnlicht (een soort van "motorkap". Ook van binnen is het een en ander te zien. Alles is opgeruimd en schoongemaakt. Alle acht kooien zijn weer ingericht. De kombuis ziet er weer prima uit. In de kasten in het bemanningsverblijf is het oude KL-servies te vinden (met de blauwe leeuwen). De koperen buizen in de machinekamer blinken. In het ruim heeft de aloude (standaard)duikerpomp weer een plaats gevonden, Duikerpakken hangen er te drogen. Kortom, de oude sfeer van een echte Geniewerkboot is bewaard gebleven.

Met het hijsen van de Genievlag en een demonstratie van de bergingspomp (1200 m3 per uur!) werd dit project succesvol afgesloten. Vele tientallen foto's van deze dag, het interieur en exterieur van het schip, zijn te vinden op www.geniemuseum.nl (bij fotoalbums).

Hans Sonnemans

museummanager Geniemuseum

(.)

Overplaatsingslijst januari - september 2007

<i>Rang</i>	<i>Naam</i>	<i>Oude eenheid</i>	<i>Nieuwe eenheid</i>	<i>Datum</i>
Sgt	Heijningen van	O&T-ehd Pontonniers	105 Brcie	1-1-2007
Sgt	Den Teuling	11 Gncie	O&T-ehd Mineur	8-1-2007
Sgt	Lemaire	11 Gncie	O&T-ehd Mineur	8-1-2007
Sgt	Driessen	412 Pagnacie	O&T-ehd Mineur	8-1-2007
Sgt	Naves	112 Pagnacie	O&T-ehd Mineur	8-1-2007
Sgt	Noorlander	413 Pagnacie	O&T-ehd Sappeurs	8-1-2007
Sgt	Ewijk	102 Constrcie	101 Nbccie	1-5-2007
Sgt	Vos	102 Constrcie	O&T-ehd Pioniers	1-6-2007
Sgt	de Kort	102 Constrcie	O&T-ehd Machinisten	1-7-2007
Sgt	vd Steen	O&T-ehd Machinisten	104 Constrcie	19-2-2007
Sgt1	Huisman	105 Brcie	11 Gncie	1-4-2007
Sgt1	Vries de RLA	112 pagncie	11 Gncie	1-1-2007
Sgt1	Willems	412 Pagnacie	113 Pagnacie	1-1-2007
Sgt1	Bauer	111 Pagnacie	O&T-ehd Sappeurs	8-1-2007
Sgt1	Tamerus	104 Constrcie	112 Pagnacie	1-2-2007
Sgt1	Dobbelsteen v d	11 Gncie	O&T-ehd Mineur	1-4-2007
Sgt1	Karrenbeld	O&T-ehd Pioniers	Geniewerken	7-5-2007 Bevordering tot Smi
Sgt1	Dijkstra	O&T-ehd Machinisten	103 constrcie	1-7-2007
Sgt1	de Leeuw den Bouter	103 constrcie	O&T-ehd Machinisten	16-6-2007
Smi	Bergen van	11Pagnbat ststcie	Kenniscentrum OTC Genie	27-1-2007
Smi	Budding	113 Pagnacie	112 Pagnacie	1-1-2007
Smi	Verhoeff	105 Brcie	Staf OTC Genie	1-7-2007
Smi	v Leeuwen	O&T-ehd Sappeurs	Staf OTC Genie	1-8-2007
Smi	v Berkel	O&T-ehd Pioniers	SRI O&T-ehd Pioniers	1-7-2007 Bevordering tot Aooi
Smi	Hoogerman	O&T-ehd Machinisten	Staf OTC Genie	1-7-2007
Smi	Gordebeke	101 NBCcie	Staf 11 Pagnbat	1-8-2007
Smi	Reitsma	112 Pagnacie	O&T-ehd Sappeurs	1-8-2007
Smi	Verheijden	O&T-ehd Pioniers	104 constrcie	1-7-2007
Smi	Vissers	Geniewerken	11 Gncie	1-7-2007
Smi	Hendriks	Geniewerken	O&T-ehd Pioniers	1-5-2007
Aooi	Schouwenaars	OTC Genie	101 GSB/Brigst/Sie S3 O&T	1-9-2007
Aooi	Thijssen	O&T-ehd Pioniers	O&T-ehd Sappeurs	1-5-2007
Aooi	Stip	O&T-ehd Sappeurs	Staf OTC Genie	1-7-2007
Aooi	de Vries	O&T-ehd Pontonniers	O&T-ehd Sappeurs	1-7-2007
Aooi	Langenhuijzen	O&T-ehd Sappeurs	O&T-ehd Machinisten	1-7-2007

De in deze rubriek geplaatste informatie is afkomstig van de loopbaanbegeleider onderofficieren Genie. Zoals bekend gaan geruchten sneller. Als redactie baseren wij ons op feiten, ook al heeft dat tot gevolg dat op het moment van verschijnen enkele geruchten reeds waarheid blijken te zijn.

(.)

De VGGOO was present!

Het blijft bij het bestuur uitnodigingen regenen! En als het dan maar enigszins in te passen is zorgt het bestuur dat de VGGOO, namens al onze leden, aanwezig is bij die festiviteit of gebeurtenis.

Vanaf maart zijn bestuursleden aanwezig geweest bij:

Op 27 april is de vz aanwezig geweest bij de overdracht van RV 29 te Rotterdam, het Geniemuseum heeft hierover het gebruiksrecht, maar ook anderen kunnen voor bepaalde happeningen hierop een beroep doen.

24j medaille: In de namiddag van 19 maart stroomt het Sedeeplein van de Lunettenkazerne vol met voertuigen, personeel en materiaal. Het plein wordt voorbereid voor de medailleuitreiking

24j medaille: In de namiddag van 29 maart was het de beurt aan smi Cor Knufman om zijn zilveren medaille in ontvangst te nemen. Ook hier was de VGGOO aanwezig om de jubilaris te feliciteren.

12j medaille: Op 10 mei is deze uitgereikt aan de sgt1 Disco. Zijn zoontje was er apetrots op! De vz is

voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst aan de smi Ruud Kleuskens. De medaille werd uitgereikt door de waarnemend commandant O&T-eenheid Sappeurs, de majoor Wols. Onder toezicht van zijn echtgenote en andere familieleden werd hem de medaille opgespeld. Nadat de betekenis van de medaille aan de burgergenodigden uitgelegd en de loopbaan van de jubilaris toegelicht werd, volgde er een receptie in "de Krater" van de O&T-eenheid Sappeurs. Nico Stip en de voorzitter(vz) zijn hierbij aanwezig geweest.

bij deze uitreiking aanwezig geweest.

Herdenking: Op 18 mei is de vz aanwezig geweest bij de 1 jarige herdenking van het overlijden van sgt1 J. Vrolijk.

Op 30 mei is de vz aanwezig geweest bij de 24j medaille-uitreiking van de aoi Jurgan Janssen.

24j medaille: Op 6 juni heeft onze secretaris de smi v Ooijen, en op 21 juni de smi Jacet hun 24j medaille ontvangen, de vz is bij beide happeningen aanwezig geweest. Mart Curfs is ook op 6 juni bij aanwezig.

(.)

Drukke maanden voor het Geniemuseum

April en mei 2007 waren mooie en warme lentemaanden. Voor het Geniemuseum was het bovendien een bijzondere periode waarin twee grote projecten, de verbouwing van het museum en de “rehabilitatie” van Rijksvaartuig 29 tot een goed einde werden gebracht. Bestuur en medewerkers kijken dan ook voldaan hierop terug.

RIJKSVAARTUIG 29

“Terug van weggeweest” dat was het motto van de officiële oplevering van Rijksvaartuig 29 door de projectgroep aan de Rekvisietencollectie van Traditiecommissie Koninklijke Landmacht, op 27 april in het Havenmuseum te Rotterdam. Het schip werd na overdracht door de heer Gerard Santes, voorzitter van de Rekvisietencollectie, in bruikleen doorgegeven aan het Geniemuseum ofwel Stichting de Historische Genieverzameling.

Bgen bd Gert de Gilde, voorzitter van de Stichting de Historische Genieverzameling, haalde dit motto nog eens aan bij zijn toespraak. “Het symboliseert, behalve de rehabilitatie van het vaartuig en zijn nieuwe ligplaats in Rotterdam, ook nog een andere band tussen Rotterdam en het Regiment Genietroepen. Velen weten dat de Mariniers dapper gevochten hebben in Rotterdam. Velen weten niet dat soldaten van het Regiment Genietroepen hier zeker zo hard gevochten hebben.

De dapperheidsvermelding “Rotterdam 1940” neemt een prominente plaats in op het vaandel van het regiment. Ik constateer nu dat het Regiment Genietroepen na 67 jaar weer duidelijk aanwezig is in Rotterdam met het Rijksvaartuig 29, hier in de Leuvehaven. Hiermee behoudt de Koninklijke Landmacht een vooruitgeschoven museale post in het westen van Nederland”, aldus een trotse de Gilde.

De groep genodigden, waar onder ook Plv C-CLAS, Genm Oostendorp, kreeg volop de gelegenheid om het schip te bewonderen. Regimentsadjutant Kees van Vessem hees de regimentsvlag in top. Schipper Jan Mosterd gaf een demonstratie van de bergingspomp in vol bedrijf (1200 m3 p/u). Natuurlijk werd er ook een korte rondvaart gemaakt (waarbij we ontdekten dat we maar net met de hijsmast onder de Erasmusbrug door kunnen varen....).

OPLEVERING MUSEUMGEBOUW

Op vrijdag 14 april was de bouwploeg nog volop aan het werk in het middendeel van het Geniemuseum. De volgende dag al stond het Nationaal Museumweekeinde voor de deur (en dus letterlijk heel veel bezoekers). De vloerbedekking was net gelegd en de verf nauwelijks droog... De zes maanden durende verbouwing bleek maar net op tijd klaar!

De vrijwilligersploeg moest alle zeilen bijzetten maar de ruim 800 enthousiaste bezoekers hebben hiervan niets gemerkt tijdens het Nationaal Museumweekeinde. Langzamerhand begint de deelname van het Geniemuseum hieraan, een eigen traditie te worden binnen het Regiment Genietroepen.

Op zondag waren de Regimentscommandant, de Regimentsadjutant en een marketentster aanwezig. Het Oud Leden Fanfarekorps Genie gaf een concert in de weinige schaduw van de bomen op de bijzonder warme lentedag. Ondanks de mooie maar veel te dikke uniformen van het korps, werd het een klinkend concert! Bijna traditioneel is ook de aanwezigheid van een groep leden van Mars, een re-enactmentgroep, gekleed in het tenue van een Amerikaanse genie-eenheid, periode Tweede Wereldoorlog. Voor het publiek blijft het een schitterend schouwspel, die bijna vijftig mannen en vrouwen die twee dagen leven en werken in die periode van zestig jaar geleden. Er werd zelfs Bailey gebouwd, weliswaar slechts enkele velden, maar het kostte de dames en heren het nodige zweet (en dat lag niet alleen aan het mooie weer...).

VERDER BOUWEN

Weliswaar zijn er twee grote projecten voltooid, maar het is ook meteen een begin van een volgende fase. Het museumgebouw wordt verder afgewerkt en ingericht. De vrijwilligersorganisatie wordt uitgebreid, beter georganiseerd en opgeleid. De museumwinkel wordt ver-

der uitgebouwd. De eerste wisselexpositie richten we op dit moment in (Missie Irak).

Op 28 september zal de officiële opening plaatsvinden. Vanaf dat moment zal het Geniemuseum vier dagen in de week (van dinsdag tot en met vrijdag) geopend zijn. In 2008 zal hier ook het weekend bijkomen. Driemaal per jaar zal er een wisselexpositie te zien zijn (meestal afkomstig van het Legermuseum in Delft). Bovendien zal de entreepartij een prachtige gelegenheid bieden voor veel (regiments)activiteiten.

Ook rondom Rijksvaartuig 29 moet er nog veel gebeuren. Rondom het rijksvaartuig zal een eigen vrijwilligersgroep worden geformeerd om het schip letterlijk in de vaart te houden. Er zal een permanente expositie aan boord komen, over de geschiedenis van de voormalige Genievloot en het duiken bij de Genie.

Er valt nog heel veel te doen maar een goede basis is gelegd!

(.)

Advertentie

